

هیزی بیر کردنه وه

نوو سینی: جو زیف مورفی

وه ر گیزانی له فارسی یه وه:

قادر ده ره شیشی

238 posts

19.2k followers

7 following

Promote

Edit Profile

پەرزەنت فەرمی PDF كتیبی Public Figure

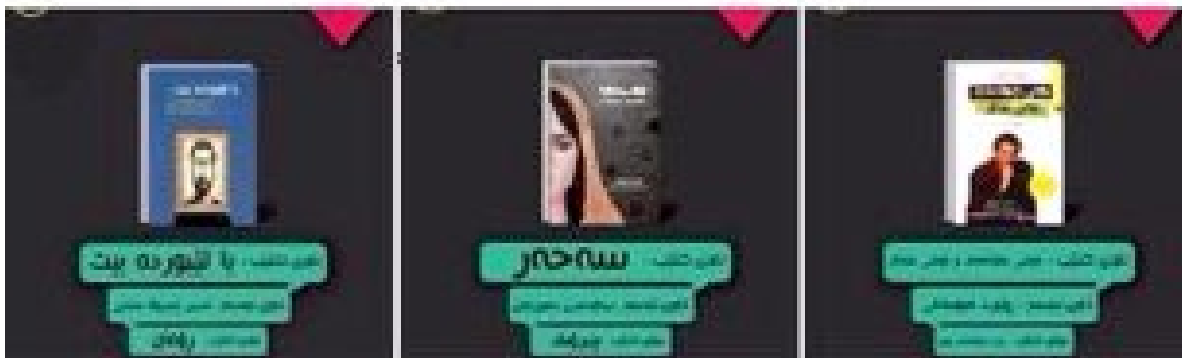
ئۆرە

پائەنرەن و دەسپۆدەرەن و نەز خۆنەرەنەرەن كەتەبەكان
بە خۆراس و بە نەلۆكە PDF داكەرە

Ganjyna

اينلىكى كەتەبەكان نەز لىسكە بەنەرەو نەز داكەرەنەرەن كەتەبەكان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJL_u36xel_UjwdbjqT5VsIbo

هیزی بیر کردنه وه

زنجیره ی یه که م و دو وه هم

نوسینی:

جو زیف مورفی

وه رگیرانی له فارسی یه وه:

قادر دهره شیشی

□ ناسنامه

- * ناوی کتیب : هیژی بیرکردنه وه
- * نوسینی : جوزیف مؤرفی
- * وهرگیرانی له فارسی به وه : قادر دهره شیشی
- * پیت چن : ئاشنا «سنه»
- * تیراژ : ۲۰۰۰ دانه
- * ژماره ی سپاردن : (۱۲۹)
- * چاپی دووهه م : (۲۰۰۵)

پیرست
(زنجیره ییہ کہم)

- پیشہ کی ۵
 سہرہ تا ۹
 پیشہ کی نووسہر ۱۷
 روحتان لہ بہندیخانہ دا نازاد بکہن ۲۰
 بواردان بہ ہیژی دہرون ۲۱
 چ رہمزیک لہ نزا کردندا خوئی حہشارداوہ؟ ۲۳

بہشی ییہ کہم

- گہنجینہ ییہ ک لہ دہروندا ۲۸
 نہینی ییہ کی گہورہ ۳۰
 ہر لہ ئستاوہ دہست بہ کاربن ۳۳

- دوو که سایه تی ئەندیشه و پۆح ۳۶
- ویژدانی ئاگا و ویژدانی نا ئاگا ۳۷
- په گ و پیره هی جیا و ازیه کان ۴۳
- کورتە ی بابە ته که ۴۸

به شی دووهم

- چۆنیه تی چالا کی نه فسانیه ت ۵۱
- واتا کان له پوانگه ی زیهنه وه ۵۸
- هیزی سه رسور هینه ری ته لقین ۶۱
- چه ند کار دانه وه یه کی جیا له به رام بهر ته لقینه وه ۶۲
- خۆ ته لقین کردن ترس له ناو ئەبات ۶۶
- ئه زمونیک بو ئاگر میزاجه کان ۶۹
- هیزی دروستکه رو ویرانکه ری ته لقین ۶۹
- کورتە ی بابە ته که ۸۲

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

پیشه کی:

زانایان و پسرپورانی دهرونناسی له نه نجامی بینینی ئاسه واری
 هیژی رۆح له ناخی ئاده میزاددا که له ده ره وهی چوارچپوهی
 یاسای ماددیدا کار ده کات، به ته و او ی مه سه له ی غه یب به م
 هیزه وه دیاره وه همیشه ش هاوړپیی خاوه نه که یتی، به شیوه یه ک
 وریایانه چاودیری ده کات له شیوه ی: خه و بینین، گوی
 زرنگانه وه، ئیلهاماتی قلبی یان شتانی دیارو له بهرچاوی وه ک:
 ده ست له ئاگر دان به بی ئه وه ی بسوتیت، چه قوو سیخ له خو

دان و سارپژ بوونی جیگا که ی به بی خوین و و برین و، شتانی تر
 ناچار سهریان بو ئەم راستی یه دانه و اندوه و دانیان ناوه به بوونی
 هیزیکی ته و او زالی (ژیری، به به زهیی، لیبوردی، هه میسه
 بیدار) (۱) دا. به لام له ئەنجامی بی خه به ریی له نیگای خوایی
 توشی هه له یه کی عه قیده یی هاتوون ئەویش ئەوه یه ده لئین: خوا
 هه موو شتیکه و هه موو شتیکیش خوایه! واته ئەم هه موو
 بونه وه ره یه ک له شی ته نها و سهر به خو یه، وه ک له شی ئاده میزاد
 له بز و تنداو، ته نه جیا جیا کانی وه ک زه وی و مانگ و مرو ف و
 گیانله به ره کان... هه رچه ند له پوآله تدا سهر به ست ده بز و ن به لام
 له راستیدا هه موو له ناو له شیدان و له ژیر کو نتر و لیدان، وه ک
 له شی مرو ف و خر و که سو رو سپیه کانی خوین که له پوآله تدا
 سهر بستن و له راستیشدا به شیکن له له شی مرو ف که وه، مرو ف که
 به ئەوانه وه بوونی هه یه هه رو ه ک ئەوانیش به په یکه ر که وه

۱- رو حی مرو ف قه به سیکه له رو حی خواو، هه موو سیفه ته کانی خوا ی
 به شیوه یه کی نیسی تیا په (فاذا سو یته و نفخت فیه من رو حی) و پیغه مبه ریش
 ده فه رموی: (تخلقوا بخلق الله).

ئەم پاستیانه نایه نه ژیر ئازمایشگا و تاقیگا کان، به لکو تایبه تن به
 نیگای ئاسمانیه وه، بویه ئەوان لئی بی خه بهرن... به لکو ئەو
 هیزه له و نه فخره خوایه وه وه رگیراوه که ئەفه رمویت: (إِنِّي
 خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ، فَإِذَا سُوِّتَهُ وَنَفَخْتُ
 فِيهِ مِنْ رُّوحِي...). واته: من به دیهینه ری مروقیکم له گوزه یه ک
 دروست کراوه له گه نکاویکی گه نیو، کاتی ریک و پیکم کرد له
 رۆحی خووم رۆح ده کهم به به ریدا.

وه رگیر

سەرەتا

مروۆف هەر له كۆنهوه لهبیری ناسینی خویدا بووه، ناسینی
 دهروون دیاردهیه کی تازه نیه، رابردوی له گهڵ میژوی
 مروۆقایه تی و فهرهنگ و شارستانیهدا ههیه؛ تا ئه و شوینهی که
 پێواندنی رپی گه شتنه لوتکهو، دهست گه یاندن به خو شبه ختی
 هاوشان و بهرامبهری دۆزینهوهی قهله مپرهوی دهرونیان
 داناوه... هه چهند پپوهری تاک و کۆمهڵ جیاوازییه کی
 له بهرچاویان ههیه، به لام به تپروانینیکی قول له ناخی بووندا
 (وجود) پهی بهم خاله ده بهین که فهرانپرهوای بی هاوتایی و
 قهله مپرهوی بی سنوری و یژدانی ناوهوهو، هیزی بیرکردنهوه
 ئه ندیشه یه که ههم جیهانی دیار و ژیانی بیرونی ئیمه پیک

ده هیئت و، هم به شیوهی هیزیکی زال له سهر ئیمه
 فه رمانره وایی ده کات و شتی سهر سور هینه ر دینیه بوون... جار
 جار له ناو ده روندا یاخی ده بیته و ده وروریت و ده خر و شیت،
 جار جاریش وه ک مندالیکی شهر من واز له جموجول
 ده هیئت و له کونجی گوشه یه کدا کرو کپ خاموش ده بیته.

چ جای له خو مان پیر سین بوچی دنیا له به رچاوی ئیمه
 به ره نجامی بیرو بو چون و دیدی ئیمه یه؟ ههر به راستی زیه نی
 ئیمه چی یه؟ ئیراده ی ئیمه تا کوئی بر ده کات؟ خوشبه ختی و
 به دبه ختی و غم و شادی کامه یه؟ ئایا ئه مانه هه موو چه مگ و
 پیوه ری ده رونیه و په روه رده ی مرو ف و بریاری تایه نی
 کو مه لگانیه؟ ئایا به راستی ده نوانریت ئی حساساتی توندو
 سه رکه شی لاویک له غاو بکریت و بیری په ژاراوی و ناره حه ت
 هینه ری پیری له سهر ده رکریت؟ ده بی چون چونی له گه ل
 نه خوشیدا به ره ره کانی بکریت و له گه ل شکست و ناهه مواریدا
 ده رباز بیت؟

پرسیاری زور له م باره یه وه به تایه تی ده رباره ی گشتگیری

ھیزی دەرونو، کارایی ھیزی بیرکردنەوہ فراوانەو ناتوانری
 سنوریککی بو دیاری بکریت. زانایان و ئەندیشمەندان بەدریژی
 چەرخی کان کۆششیان کردوہ وەلامیک بو ئەم پرسیارو
 مەتەلانە بدۆزنەوہ... ھەر یە کەیان بە ئەندازە ی توانا ھیممەتی
 خۆیانیان خستۆتە کار؛ بەرەنجامی کارەکانیان بە شیوەی
 پەرتووک و نامیلکە ی گران بەھا پێشکەش بە جیھانی زانست و
 مەعرفەت بکەن... بەلام لەم میانە یەدا دکتۆر (جوژیف
 مروفی) کە دەرونناسیکە زانست و کردەوہ ی لە یە ک شویندا کۆ
 کردوہ تەوہو، بەرەنجامی لیکۆلینەوہ و ئەزموونە کانی خویی لە
 پەرتوکیکدا بەناوی (ھیزی بیرکردنەوہ) نوسیوہ تەوہ. ئەو لەم
 کتیبە ی خۆیدا دەربارە ی بوونی سەرسورھینەری و یژدان و
 شعور و ھیزی ھۆش و ژیری مروف دەدویت و، کارایی
 ئەندیشە و ژیری لەمەیدانی نەبەردی لە گەل گرتە کاندایە خاتە
 ژیر لیکۆلینەوہ... دەربارە ی دەریالوشیکی بی سنور کە لە
 قولایی دەرونی ھەموو مروقیکدا ئارامی گرتوہ ئەدویت و،
 دەربارە ی ھیزی ئیرادە ی ئادەمیزاد و روداوی سەرسورھینەر
 ئە گیریتەوہ.

ویژدانی شار دراوه له قهلمه پره وی نه فسانیه تدا خاوه نی
 تایه تمه ندی گشتی وته واناییه کی فراوانه وه، له وروه وه له م
 په رتو که دا هیزی سه رسور هینه ری ئەم بوونه چه ندین جار
 ئاماژهی بو ده کریت و ته فسیر ده کریت، بو شاره زایی زیاتری
 خوینهران ده باره ی ئەم هیزی سه رسور هینه ری زیهنی به
 ده گه پینه وه بو قاموسی واژه کانی ده رونناسی (لاروس) تا
 واتایه کی ورد تری واژه ی شعور ئاشناییه کی زیاتر به ده ست
 بهینن.

وشه ی ویژدان و شعور چه ند واتاو چه مکیکی هه به؛
 هه ست و شعور به خو ناسینی که که هه ر که س ده باره ی ژیان و
 ره فتاری خو ی له دنیای بیرون هه به تی... ویژدان و شعور یک
 که هه ست و بیری ئیمه ده خاته ناو چوار چیوه ی چاودیری
 خو یه وه وه، ئیمه له کات و شوینیکی دیاریکراودا جیگیر
 ده کات... له پراستیدا به شیوه یه که فونکسیون و شوینکه وتویه کی
 تایه تی که (بنکه و پایه گایه کی) له میشکیدا هه بیت نیه وه، جگه
 ئەوه ش هه چ جوړه دیارده یه کی ئاشکراو په نهانی نیه ته نها به

جیهانی ئیدراکاتی ئیّمه وه په یوهندی ههیه... یان به دهسته واژه یه کی جوانتر ناسینی نه فس ناسینیکی ریژه ییه، سه بارهت به مه سه له جیا جیا کان تیگرا ده توانریت ئه مه نه ک له دنیای دهرونی و شاراو ه دا به لکو به ده ورو پشت و چوارده وری بیرونی بژمیرریت.

شعور ناسین به چه ند پله دابهش ده کریت وه ک شیوهی تیروانینی دهرونی یان زیهنی و، تیروانینی بیرونی یان وه ک هه مان کرده وه و ئانفالوگرافی که تو مار کردن و ئانالیزی شه پوله میشکيه کان ئه گریته وه. به واتایه کی تری و یژدان هاوریزه له گه ل هوشیاری و ژیری و له نیوان و یژدانی به ئاگا و یژدانی بی ئاگا (لا شعور) حهوت قوناغ و میانه هه یه. بالترین قوناغ تایبه ته به وروژان و عاطفه ی تونده ره... ئه م پله هوشیاری بهش به بالترین پله ده کات، خوارترین قوناغیش حاله تی بی هوشی یه؛ که تیایدا بزوتنی ههستی جگه له کاردانه وه یه کی که می بزوینه ره کان هیچی تر به دی نا هیئت. خهون یان قوناغی چونه خه و و خهوی سوک و خهونه کان و له کو تایدا به خهوی قول ده گه ین.

ئەوهی که ناومان ناوه شعورو ویتژدان ئاسته کانی پیش
 قوئاغی خهوتنه، فراوانیه کهی تا سنوری قوئاغی خهوتن
 ده گریته وه. هه ر به و هو یه وه یه که خهونه کانمان دینینه وه یادو.
 دایکی رۆحوو له خهودا بهردهوام گوئی به زهنگه و له حالتهی
 خهوو بیداریدا به هو شیاری ده مینیتته وه. (زیگموند فروید) له
 باره یه وه ئاوا ی دهر بریوه که ویتژدانی بی ئاگا (لا شعور) به شیک
 له ویتژدانی شاراوو نادیار ی ئیمه یه که پره له ئاره زوو
 داواکاری ده رونی و، به قولی ده بیته دینه مۆیه کی ئیمه
 هه رچهند به هیچ شیوه یه ک بینراو نیه به لام نابیت به که م بۆ
 پروانریت. ناسنوری ئەخلاق ی و ده رونی ده سته یه ک له هه زو
 ئاره زوی ئیمه ده گریته وه بۆ قولایی ویتژدانی به ئاگا... به لام
 هیزی کانی بی ئاگایانه ی ده رون هه رگیز له و ناوچه یه دا که زیندان
 کراوه ئوقره ناگریت و به شیوازی جیاواز له ژبانی رۆژانه یدا
 به شیوه ی جورا و جور خوی دهرده خات و به بی ئەوه ی خوی
 هه ز بکات کار ده کاته سه ر کرده وه و ره فتاری.

(دکتور مۆرفی) باوه ری وایه ئە گه ر بتوانریت به پروفه ی

ئىلقائى و تەلقىن بەردەوام چەند واتايە ك بۆ وىژدانى ناوہوہ
 رەوانە بىكرىت كە پەيامى خىر و شادى و خوشبىنى و ئومىدى
 تىايىت و، خالى بىت لە رەوش بىنى و نا ئومىدكەرو سلبى؛
 ئەتوانىت پەى بەرىت بە دەروازەى خوشبەختى و، ژيان
 بەرەنگىكى رۆشن و شاد بىنىت، ھەورى غەم و پەژارە بۆ
 ھەمىشە لەسەر ئاسۆى دل پرەوئىنئەوہ. گومانى تىدا نىە كە
 گرتە كانى ژيانى جارجار ئاوا دژوارو چارە نە كراو دىنە پىش
 چا و كە ئادەمىزاد خۆى لە چالاكى ترسنا كدا دەبىنىتەوہ گەر
 رپى دەرچوونى نەبىت... كىوى نا ئومىدى ئاوا ئەو لە ژىر بارى
 خۆيدا دەبچەمىنىتەوہ كە رپىگاي سەربەرز كردنەوہو دەرفەتى
 بىر كردنەوہى نەبىت.

لەم پەرتوكەدا بە پالپشتى نمونەى زۆر ئەمە بە دەست
 دەھىنىن كە ژيانى ھەركەس دروست بووى ئەندىشەى
 خۆبەتى و، ئەگەر ئادەمىزاد لەھىزى نەبراوہى ھۆش و شعورى
 ناوہوہى خۆى كۆمەك و بەھرە وەرنە گرىت... بىگومان
 تەمەنىك لە دەستەمۆى و نەتوانايى و سوكى و بى نەوايىدا

به سه رده بات و، له شیرینی ژیان به هره یه ک نایینیت.
 که سیک که خویندنه وه ئەزانیت دهست ره سی
 به سه رسور هینه ر له خویدا پهیدا ده کات تا ئەو شوینه دهست
 ره سی به هو کار و ئیمکاناتی ژیان پهیدا ده کات که توانا پهیدا
 بکات واتایه کی تازه به ژیانی خوئی به خشیت.

ئالدوس ها کسلی

پیشہ کی نووسہر:

من خوم زور جار شاہیدی زوریک له ئیعجازی
 سهرسورھینہری ژیانی پیاوان و ژنان بووم: کہسانیک کہ
 بهووی روداویکهوه خهریک بووه تان و پوی ژیانان لیک
 ههلوہشیت، بهلام بههیزی ئیراده و توانای بیر توانیویانه ئه و
 گرفتهی لهسه رپگایاندا کہمینی لی گرتوون لهناوی بهرن و
 رزگاریان بییت لی. من لهم پهرتوکه دا بهره می ئه زمونه کان و
 کاکلهی خویندنه وه و ببینین و بیستنه کانم پیشکش به
 خوینہرانی بهرپر ئه کہم، تا بتوانن به کہلک و هرگرتن له رهوشی
 ساده و زانستیانه له تنگیه کانی ژیان دهرباز ببن و، له گهل

دژواریه کاندای زۆران بگرن و به زال بوون به سهر گهفته کانو
ریگره کاندای چاره نوی خویان بگورن.
ئایا وه لامی ئەم پرسیارانه ده زانیت؟

+ بوچی فلان کهس شاده و به وره یه وه، ئەوی تر غه مگین و نا
ئومیده؟

+ بوچی فلان له خو شگوزه رانی و ئاسایش دایه و فلانیش
دهستی له هه موو شوین کورته و نانی به ئاودا ناگات؟
+ بوچی ئەو تر سنۆک و شله ژاوه و که چی هی تر به
شه هامهت و دا قایمه و پر له ئومیده؟

+ بوچی یه کییک له مالی خویدا ژیانیکی ئاسوده و شیرینی
هه یه، یه کییکی تر له ناو که لاوه ی مه رگ و ماته مینیدا که بو
خویی دروست کردوه ته مهن ده باته سهر؟

+ بوچی هه ندیک دهست ده دهنه هه ر ئیشیک له گهل
سهر که وتندا به ره و روو ده بنه وه، که چی هه ندیکی تر جگه له
شکستی هیچی تر به شیان نیه؟

+ بوچی هه ندیک به قسه و گوفتاری خویان هیزی

وتاری یان ھہ یو گوئیگران ده خه نه ژیر کاریگه ری و رکیفی
 خو یانه وه، به لام دهسته یه کی تر بی به هرهن له م هیزه جادوو یه؟
 + بوچی یه کیک له ئیشه کانیدا داهینه ره و دهست په نگینه
 به لام که سیکی تر له هه موو ته مه نیدا ئیشیکی به نرخ و دیاری
 پیشکش ناکات؟

+ بوچی یه کیک له شه ری نه خو شی چاره نه کراو ده رباز
 ده بی، به لام که سیکی تر به درئیایی ته مه نی پیوه ی ده تلپته وه؟
 + چون چونی یه زوریک له خه لک چاک و پاریزکار هیچ
 ئاه و ناله یه کیان به دهست ژانی جهسته یی و رو حیه وه نه که چی
 زوربه ی که سانی خراپکارو دل په ش هه م به دهست گرفتی
 لاشه وه ده نالینن، هه م شله ژانی دهرونی خواردوونی؟
 + بوچی ژنیک له ناو ژیانی خیزانیدا سه رکزو په ریشانه و
 له هه مان کاتدا خوشکه که ی ژیانیکی شادو شیرینی هه یه؟
 + ئایا بو سه رجه می ئه م پرسیارانه وه لامی دروست و
 قایکه وت په یدا کردوه؟

رۆحتان له بهندیخانه دا ئازاد بکهن

ئاره زووی دۆزینه وهی وه لامي به لگه دار منی هاندا تا
 دهست بدهمه نوسینی ئەم پهرتوکه و وه لامه کان به زمانیکی
 ساده ئاشکرا بکه م و، بنه ماو دهستوره کانی ژیان بتویژمه وه و
 وه سفی بکه م تا ههر کهس به ئەندازهی توانایی ده رکی خوئی
 تویشویه کی لی بگریت. دلنیا م، ئە گه ر هه رکه س دهستووری
 ئەم پهرتوکه به وردی به پریوه بیات به به کارهینانی ته کنیکه کانی،
 توانای وا پهیدا ده کات که بناغهی هیزی ک له دهرونی خویدا
 دابریژیت که به ئاسانی بتوانی له ئازار و ئەشکنجه و غه م و
 خه فته و شله ژان و په ژاره و، باوه رپه سه لیه کان پرزگاری بییت،
 نه ک ته نها گرفته کان چاره بکات به لکو له شه ری خوئی
 خراپ و زه ره رمه ند خوئی پرزگار بکات و، له شادی و ئازادی و
 سه لامه تی و خو شبه ختی و سه رفرازیدا به ره و پیش پروات.

هیزی دهرونی خوئی به که م نه زانیت چونکه به کومه کی
 ئە و ئە توانیت جاریکی تر شیرینی و شادومانی و صفای ژیان
 بچه ژیت و به واژه یه کی با شتر له گه ل جیهان و چوارده وری

خوتدا ئاشتی بکهیت، له بهندیخانه دا رۆحی خوت ئازاد
بکهیت و، ترس و دلہ راوکی له ژیا تندا راو بنییت.

بواردان به هیزی دهرن

چەند سالیک له مه و پیش ههستم کرد گریه کی خراب له
له شمدا ههیه - بهوتهی پزیشکی - گری شیره نجه، به لام
خوم له دهست نه داو، به یارمه تی هیزی موعجیزه ئاسای
دهرونی خوم، له گه لیدا که وتمه نه به رده وه. سه ره نجام نه وه بوو
پاش ماوه یه ک ئاسه واریک له و گریه له له شمدا نه مایه وه و، تا
ئیستاش بی دلہ راوکی و گرفت ده ژیم... نه و ره وشته ی که به
هویه وه توانیم ئەم گری شیره نجه یه پی بتوینمه وه و
له ناو بهرم، له م په راوه دا نه وه م توژیومه ته وه که چون چونی
به به هره وه رگرتن له هیزی بیسنوری دهرن و ویزدانی شاره
ته نانهت ده توانیت بچیته مهیدانی پر مه ترسی ترین نه خوشی و
هه رگیز که مترین ترس نه چیته دلته وه. هه لبه ته لیره دا خراب نیه
ئاماره یه ک بکهین بو وته ی حه کیمانه ی (ئه مبرواز پاره)

نه شته رگه رو پزیشکی به ناوبانگی فره نسی له سه دهی
 شازده هه مده ده لیت: (پزیشک مه ره هم ده خاته سه برین و
 خواش شیفای ده دات)... به لئی هیزی ئیمان به هو کاریکی
 گرنگ له قه له م ده دریت له کاری چاره سه ر کردندا. هه مو
 خه لک خواز یاری ژیانی شادو خو شبه ختانه و پر له ئارام و
 ئاسایشن له ئیسته وه بو له ناو بردنی ئه و گرفتانه ی که له م
 ریگایه دا هه ته و، گرفته کانی پوژانه ی خو ت ده ست به کار به،
 سه ره تا به به نامه ریژی له هه ماهه ننگ کردنی خو له گه ل ئه و
 خیزانه دا که تیایدا ده یگوزه ریئیت ده ست پی بکه ...

بابه ته کانی ئه م په رتو که به وردی چهند جار بیخوینه ره وه
 بو ت ده رده که ویت که مه به ست له هیزی ده رون و ویزدانی
 ناوه وه کامه یه و چون ده توانریت له عه قل و ژیری سه رچاوه ی
 ئیله امیک که له خودی که سدا شاره وه ته وه به هره بگیری ت و، له
 ته کنیکی ساده که ئه گه ری کار کردنه سه ر ویزدانی ناوه وه ئاسان
 ده کات، که لک وه رگیری ت... دوا ی ئه م په وشته زانستی به
 ساده یه بو ده ست په ستی به گه نجینه ی ده رونی خو ت به هره وه ربگره .

ټهم په رتوکه به جدی و عشق و په یوه ندی په وه
بیخوینه ره وه... تا به ره می فراوانی به ناشکرا بینیت.

چ په مزیک له نزا کردندا خوئی چه شارد اوه؟

ټایا له قولایی دلوه پاران هوه و نزا کردن ټه زانیت؟ له پوژدا
چ کاتیک خه رجی به ندایه تی و دو عا ټه که یت؟ بیگومان
هه رکه س ټیمان و باوه پریکی هه یه که له کاتی مه ترسی و کاتی
گرفتاری و نه خوئی یان له کاتی مردندا ده ست ده کات به دو عا
کردن. دو عا یه ک ده که ین که مه ترسی له خو مان دور خه ینه وه و
زور جار به کو مه ل دو عا ټه که ین تا به لا و مه ترسی په کی
سروشتی وه ک بومه له رزه و لافاو و په شه باو وشک سالی
ژیانمان به ربا نه دهن، یان بو نمونه کریکاره کانی کاتیک
که له ناو کانگا که ی خو یاندا ری یان لی گیرا وه که گیانیان
به سه لامه تی له مهرگ رزگار بکه ن. سه رسورمان له وه دایه ټه وان
پاش رزگار کردنی خو یان وایان ده رټه پری له و بارو دو خه دا
که له ژیان ټومیدیان پری بوو په نیان بو دو عا هی نابوو...

فرۆ که یه ک که به ئاسمانه وه توشی گرفتیک دیت دوای ئه وهی به سه لامه تی ئه نیشیته وه، ئاشکرای ئه کات که ته نها پارانه وه بوو ئه وی له و مه ترسی به رزگار کرد. گومانی تیدا نیه که نزا کردن هو کاریکی موعجیزه ئاسایه بو و هستان له به رانبهر مه ترسیدا به لام هه رگیز نابیت تا کاتی پیشهاتنی گرفت دهسته و ئه ژنو لئی دانیشین، واته: نزاو پارانه وه به زمانتانانیه ت. به لکو چاکتر وایه ئهم توخمه گرنگ و سه رسور هینه ره نه دریته دهست فه راموشی و ماوه و کاتیک له شه و پرژدا تایبه ت بکه ین به نزاوه تا ئارامیکی قول له نه فس و دهرونی خو ماندا په یدا بکه ین (۱).

به هه ر حال ئه وشته ی که له م په رتو که دا ده رباره ی گو فتو گو ده کریت رینمویه کی ساده و کرداریه که ئه توانریت له ژبانی رۆژانه دا به کار بهینریت... به لام لیره دا پر سیاریک پیش دیت که له نیوان نزاو به هره وه رگرتن له هیزی دهرونی که سیک چ

۱- (أذکرونی فی الیسر أذکرکم فی العسر) حدیث قدسی / له کاتی راحه تی و ئاسایشدا من به یاد بینن تا منیش له کاتی چه له مه و ته نگانه دا به یادی ئیوه بم.

په یوه نندیه ک ته توانیت هه بیت؟ وه لامه که ی ناوایه که هه میشه
 ویزدانی ناو ناخ (باطن) یان به بینینی زیهنی یان به عیباره تیکی تر
 وه لامی ته ندیشه یه ک ته داته وه که له زیهندا جیی گرتوه.
 بنه پرتی ئیمان و باوه پر له سه رجهم مه زه به کانی جیهاندا
 یه کسانه، له لایهن دهر و نناسیشه وه^(۱) باوه پریان به گیرابون و
 وه لامدانه وهی هه یه وه، هه ر ته و باوه پرو ئیعتیقاده زور جار
 موعجیزه دروست ده کات و چه وتگر بی گرفته کانی ته و
 ته کاته وه. یاسای ژیان یاسای باوه پرو ئیمان، به زمانیکی ساده تر
 دارپژرانی شیوه وه رگرتنی ته ندیشه یه له میشکدا... که سیکن که
 بیرده کاته وه وه هه ست ده کات و باوه پری پی په یدا ده کات و
 له زیهنی خویدا توخم و که رهسته یه ک قالب ریژی ده کات،
 ته و کاته دیاردهی باطنی باوه پره کانی به شیوهی جوراو جور
 دهرده که ون و، بارو بوومی باوه پر له په فتاریدا دهرده که ویت،
 بهم شیوه یه نزای هه ر که سیکن وه لام ده دریته وه که

۱- باوه پری پینکراوه، شه خصی باوه پردار چ مه سیحی بیت یان بوزی یان
 یه هودی یا موسولمان له م روه وه ده ست ته دهنه نزاو پارانه وه که.

ئاره زوه کانی خوئی له دلیدا جیگیر کردییت.

هیزه سه رسور هینه ره کانی باتن و ویزدانی ئیمه هه ره له کۆنه وه له م جیهانه دا بوونیان هه یه. بو پراستی یه مه زن و ئه به دیه کان و بنه ما سه رسور هینه ره کانی ژیان پیش له دروست بوونی مه زه هب^(۱) زیهنی مروقی به خو یه وه سه رگه رم کردوه. به پشتیوانی ئه م گزافه (ادعاء) سه رنجی خوینه رانی خو شه ویست به بابه ته کانی ئه م په رتوکه پاده کیشم تا بتوانن به چاکترین شیوه له م هیزه له سروشت به ده ره و به ره ه می سیحر ئاساو گۆرانکاری یه کانی که لک وه رگرن. ناره حه تی و ئیش و ئازاری جهسته یی و پوچی خو یان ده رمان بکه ن و، ئه گه ره له ژیر باری ترس و بیمی بی مانادا چو کیان داداوه با پشت به رز بکه نه وه... ئه گه ره له ناو کۆمه لگه دا شکستیان خواردوه و هیزی به ره و پو بوونه وه له گه ل ناهه مواری یان له ده ست داوه بتوانن سه رفرازو سه ره به رز برۆنه مه یدانی ناسازگاریه کان و دیوه زمه ی

۱- هه ره له گه ل دروست بوونی ئاده م (علیه السلام) دین و شه ریه تیش هه بوه.

به د به ختی و ناله باری له خوئی و مال و خیزانی دور بخاته وه، به
به هره وه رگرتن له هیزی و یژدانیی ناوناخی خوئی ژیانیکی تازه
په یدا بکات. به لئی ههر له نه پر ووه ده ست پی بکه، جاریکی تر
نور و پوناکی به ره و چالی و یژدانی شار او ه تاوده.

به شی یه که م

گه نجینه یه ک له ده روندا

بو بینینی جوانیه کان و ئه و نیعمه ته خوایبانه ی که
چوارده ورمانیان داوه به سه که تنها چاوی دل هه لیبین، به لام
بو دست ره سی و که لک و هر گرتنیش له گه نجینه ی نه پینی
بو ونه و هر پینگایه کی ساده تر له به رده مماندا هه یه؛ ئه ویش
که لک و هر گرتنه له و داراییه ده رونی یه که بو ته مه نیک له تیرو
ته سه لی و ئاسایشدا ده ژی. هه ر که س به ئه ندازه ی ئه و داراییه ی
که له ژیانیدا پئویستیه تی ده توانی له گه نجینه ی بونی خویدا
وه ریگریت. ئه م خاله له بیر نه که یت که پارچه یه ک موگناتیس

ده توانیت کاترایه ک به قورسایي (۱۲) جار به رامبهري خوئی راکیشیت و له زهوی بکاته وه، ئیستا ته گهر هر ته و پارچه ئاسنه تایبه تی موگناتیسی په کهی له دهست بدات توانای هه لگرتنی پوشیکیشی نی په.

له ژياندا به دوو نمونه ی جیاواز له ئاده میزاد پرو به پرو ده بین که دهسته په کیان موگناتیسی کراوو شادو ئومیده وارو سه رکه و توون، تهوی تر که سانیکي ترن که هیزی موگناتیسی خوئیان له دهست داوه، ته نانه ت توانای به رزکردنه وه ی پوشیکیشیان نی په نائومیدو په شین و نه توانا بوون... ته م جوړه که سانه ته گهر هلی گونجاویشیان بو بره خسیت هر هاوارو ناله ده کهن: (ته ترسم سه رکه و تو نه بم، ته ترسم سه رمایه م له م ریگایه دا له دهست بچیت، ته ترسم گالته م پی بکه ن..) ته م جوړه که سانه توانای پیشره وتی یان نیه به لکو هر له شوینی خوئیاندا په ک و دوو ته کهن. به گوومه لاوکی ئاو رازین... به لام دهسته کهی تر به ره و پیش هیرش ده بن و نهینی و په مزیک که پشتا و پشت دهست به دهستی پی ده کهن و هیمای پیشره وتیان

پئوه ناوه، پهردهی له سهر هه لئه مالن. به لئی ته وانه ده ریا دلن و له
گیرو گرفت ناترسن.

نهینی یه کی گه وره.

به پای ئیوه ئەم نهینی یه ده بی چی بیت؟ نهینی وزه ی
ته تومی و بومی نیوترونی؟ نهینی سه فهری بو شاییه؟ نه خیر
که واته کامه یه؟ چون ده توانیت بدوزیته وه و بیخه یته خزمه تی
خوته وه؟ وه لام زور ساده یه، ئەم نهینی یه سه رموره به و هیزه
سه رسور هینه ره ده وتیریت که له دهرونی خوتاندا
حه شار دراوه... له ژیاندا ده توانیت له شادومانی و تهندرستی و
ته سه لی و خوشگوزهرانی و ئاسایش زیاتر به هره مه ند بیت، به و
مه رجه ی که بتوانیت له م هیزه باتنی یه شاره وه له و یژدانی
خوتدا به باشتین شیوه که لک و هه ربگریت.

ئیه به نیاز نین که به دوای به ده ستهینان و کو کردنه وه ی ئەم
هیزه وه بن، چونکه گه نجینه ی بی سنوری ئەو له خودی
خوتاندا هه یه، به سه ته نها بزانیته چون ده توانیت بیخه یته

خزمه تي خوڻه وه له ته واوي لايه نه ڪاني ڙيان تاندا ڪه لڪي لي
وه ربگرن.

له قولايي ويڙداني ٿيوه دا دهرياهه ڪ له ڙيري وهوش و
هيزو دارايي هشار دراوه ڪه دهبيت دهست رهسي پي پهيدا
بڪهيت وه وهموو به خششه خودايه داويتي بههره مهند بيت.
ٿيستا ٿه گهر له وهيز و توانا زيهني بهي خوڻ ٿاگادار بيت؛ به
هره مهند بوون لي ٿيشيڪي ساده دهبيت، ٿه گهر به زيهنيڪي
پروونه وه سهيري مهسه له ڪاني پوڙانه بڪهيت له هه موو ڪاتيڪدا
دهتوانيت به هيزي هوش و ٿيدارڪي خوڻ بو ٿه وگرفتانهي ڪه
له سهره پڙيتاندا دهرده ڪه ون پڙيگاچاره ي به ڪه لڪ وگونجاو
بدوڙيته وه. فراواني ٿهنديشه و ٿيستدل ل ٿيوه جار جار بو
سنوريڪي ٿاوا بلند دهبيت وه ڪه تواناي داهينان و دوڙينه وه
پهيدا ده ڪهيت و سه رسورپهينه ره ڪاني دهورو پشتتان ڪه تا ٿيستا
لاي ٿيوه نه ناسرا بووه ده ربخن و ٿاشڪرا بيت بوتان. سه ره پاي
ٿه وه دهريالوشي نه پراوهي هوش و ڙيري هشار دراو له
دهروني ٿيوه دا ٿه توانيت نه زانره ڪان و مه ته لي ڪهل نه ڪراوتان

به ساده یی بوّ حهل بکات، که ئەو کاته ده توقیت له بهر بهرە کانی کردنی و، زاتی پرو به پرو بوونت نه بوو. ئیتر له وه به و لاوه رینگای ژیان به ئاسانی ئەدۆزیته وه و گرفتیی بچوک و جوزئی له بهرام بهرتان توانای سنگ دەر په راندنیان نابیی.

یه که م بهر هه میک که له م ههنگاوه ی خوۆت به دهستی ده هیئت یار و هاو نشیانان و هاو رییانی شایسته و ئاره زومه ندو دلسۆزه که له پیشدا نه تبوو. خوۆتان له م مه سه له یه سه رسام ده بن که چوون له پرێکدا ژیانتان رهنگیکی تر ده گری، کپر یاریکی گونجاو بوّ خانوویه ک که نیازی فروشتنی هه یه بوّی په یدا ده بیّت و، ئەو بره پاره یه ی که به ته مای پیّی بفروشت به ئاسانی رێک ده که ویت، گیره و کیشه و بلّی و مه لّی و دل گهرد گرتن و نیگه رانی له ناو مال و مندالتاندا بارگه و بنه ی ده چیته دهره وه و دلپاکی و خوۆشه وستی جینشینی ئەو ده بیّت و، به شه وقو زه وه وه خوۆت بوّ سه فه ر ئاماده ده که یت... خوی خراب و هاو رپی ناله بار واز لیّ ده هیئت. ئەوه ت له سه ره له م جیهانه دا که دنیای دهرونی ئەندیشه کان و ئی حساسات و هیزو پروناکی و

جوانی له خوتدا بدۆزیته وه، به و ههنگاوه رینگاچارهی هه موو مه سه له کانی و هوئی ته واوی هو کاره کان ده دۆزیته وه، ده توانیت خوۆت له به ندیخانهی گریکانی خوۆت رزگار بکه یت و، ئاسۆیه کی تری تازه دیاری بکه یت.

هەر له ئیستاوه دەست به کاربن

کاتیك له ئیشیکدا سه رکه وتو ده بیت که بتوانیت پایه و بنه ره تیکی زانستیانه ی بو دابرئیت. بو نموونه بو به ده سه تهینانی ئاو پئویستیت به ئو کسجین و هایدرو جین هه یه به رپژه یه کی دیاریکراو، یان یه ک ئه تووم ئو کسجین و یه ک ئه تووم کاربوون مۆنۆ کسیدی کاربوون پیک ده هینیت که گازیکی ژاراوی یه. ئه گه ریه ک ئه توومی تر ئو کسجینی بو زیاد بکه یت ئه واده بییت به گازیکی بی زیان... به م شیوه یه له قه له مپره وی بی سنوری کیمیا ئه پروین. مه به ست له هینانه وه ی ئه م نموونه یه ئه وه بو و که هه رگیز وا بیرنه که یته وه که بنه ماکانی فیزیوا کیمیاو ریاضیات له گه ل بنه ماکانی ده ررون و ویزدانی ئیوه دا جیاوازی هه یه،

نمونه به کی تر ده هیئمه وه: ئاو به پیی بارودوخی ده ورو پشت کار ده کات، یان مادده ته گهر گهرم بکریت ده کشیت، ئەم راستی به گشتی به له ههر کات و شوینیکدا، ئە گهر پارچه ئاسنیک له چین یان له ئینگلتره یان له هیندستان گهرم بکهین هه مان تایبه تمهندی په یدا ده کات و دو چاری کشان ده بیٔ.

که واته ئەم بنه مایه گشتی و گشتگیره.

له م باسه دا ئەم سه ره نجامه مان ده ست ده که ویت: ئە گهر مه سه له یه ک بسپیریت به لاپه ره ی دلت روژیک به شیوه ی ئەزموونی خو ی ئاشکرای ده کات. نزا کردنتان له م پرووه وه وه لام ده درسته وه، که خو ی ده توانیت به شیوه ی بنه ماو باوه رپک جیگیر بیٔ. ویزدانی باتن بنه مایه که له ژباندا به پیی یاسای باوه ر ئیش ده کات، که واته بو ناسینی ده بیٔ بزانیٔ (ئیمان و باوه ر چی یه؟) بوچی و چون ئیش ده کات؟ یاسای رو حیی ئیوه یاسای باوه ره، به سه ته نها شیوه ی ئیش کردنی بزانیٔ و باوه رت پیی هه بیٔ... ئیمانی ههر که سیک زاده ی ئەندیشه یه تی. که واته ههر روداو پک بوتان پیش دیت له ههر

هەل و مەرجێکدا کە تێیدا دەژین کردار و کردەووەتان لە پڕیگای
 ئەندێشەتانەووە شوینکە و تووی کاردانەووەی و یژدانان دەبیت.
 لەبیرتان نەچیت کە پۆلی دیاریکەر بەردەوام ئیمان و باوە پرتان
 بە کردەووە ئە یگێریت. لێرەدا سەرنجتان بۆ ئەم خالە پرا دە کیشم
 کە دەبیت ئیمان و باوە پری درۆینەو خورافات و
 خەیاڵات و ترس و دلە پراوکی لە خۆت دور خەیتەووە، لە جیاتی
 ئەوان سێفات و تایبەتمەندی جوان دابنیت. هەرگیز لەبیری
 خۆتی نەبەیتەووە کە پاستیی نەمرو پایەدار هەرگیز تەسلیمی
 گۆرانکاری نابن، ئەندێشە بەشیوەی کار دەست پێ دە کات،
 وەلامدانەوی و یژدان بە ئەندێشە شوینکە و تووی زات و
 سروشتی ئەو کەسە دەبیت و، هەمان کاردانەووەی ئەووە. کەواتە
 و یژدانی خۆتان پڕکەن لە چەمکی بەرزى مروڤایەتی، تا
 ئاسەواری موعجیزە ئاسای لە کاتی گرفت و بەلا و تەنگ و
 چەلەمەدا دەرکەوێت.

دوو که سایه تی ئەندیشه و رۆح

هه رکه سی خاوه نی یه ک رۆحه به لام هه ر رۆحیک دوو
تایبه تمهندی هه یه که ئەم هیلی ناو نیشانه له لایه ن زانایان و
خاوه ن ئەزموونه کانه وه ناسراوه. ئەم دوو تایبه تمهندی یه به
ته واوی له یه ک جیاوازن، له هیزی جیاوازو دیاریکراو
یارمه تی وه رده گرن، ئەتوانریت به م شیوه یه دهسته بهندی
بکه ین:

رۆحی عه ینی (دیار) و رۆحی (ذهنی) نادیار، رۆحی ئاگاو
رۆحی نا ئاگا، رۆحی بیدار و رۆحی غافل و خه وتو، رۆحی
روکەش و رۆحی ناو ناخ، رۆحی ئیرادی و رۆحی نائیرادی،
رۆحی مه ردانه و رۆحی نامه ردانه و، زۆرینک له واژه و
ته عبیراتی تر.

له م په رتوکه دا واژه ی و یژدانی ئاگا و و یژدانی باتنی له پیش چاو
گرتوه.

ويژدانی ئاگا و ويژدانی نائاگا

بۆ حالی بوونی تهواو لهو دوو دیارده ئالۆزه زیهنی به
 رهوشتیکی سه رنج پراکیشه رههیه: زیهن وه ک باغیکه توش
 باغهوانی، ئه و گولزارهیت تهواوی پوژ تو له ويژدانی
 شاراوه تدا تووی ئه ندیشه ده وه شینیت و، له تهواوی ژيانی
 خو تدا سه ره نجام و به رهه می خو ت کو ده که یته وه، که واته چی
 له وه باشره که له کیلگه ی ئه ندیشه ی خو ماندا جگه له تووی
 چاکه و میهره بانی و دل پاکي و عه زمی دامه زراوو ئاسایش
 نه وه شینین و ئیشه کان به به ره وه رگرتن له ئه ندیشه بسپیرین به
 ويژدانی خو مان و خه رمانیکی دل فرین له تووی بیر کردنه وه ی
 خو مان هه لگرین به مانایه کی تر ئه توانریت کشتگای ئه ندیشه به
 راورد که ین به زه وی به کی به پیت و به ره که ت که تیایدا هه موو
 توویکی چاک و خراپ به ره هم دیت. به م شیوه یه هه ر
 بیر کردنه وه یه ک به شیوه ی مه به ستیک و مه رجیک له زوه ی
 ويژدانی ئه و که سه دا ده ردیت. هه ر له بهر ئه وه یه که ئه بی ت
 بیری خو مان به جو ریک بی تینین که هه ل و مه رجی دلخو زمان

بو بار بینیت. کاتیک که زیهنی که سیک دروست بیر ده کاته وه؛
 به ئەندیشهی دروست پهی به حهقیقهت ده بات و کاتیک فیکر
 به شیوهیه کی دروست له خهزینهی ویزدانی شاراو هدا پله بهندی
 ده کریت یان به واژهی سازبوون و هاوکارو هاوسهنگ له
 جیگهی خوی ئوقره ده گریت که هیزی جادووی ویزدان،
 مهرجه داواکراوه کان بو وه لامدانه وه بهدی بهینیت و،
 شوینه واری دلخوازاوی گونجاو له هه موو لایه نه کاندای
 ده هینیته دی. کاتیک که ئیوه چاودیری به ره مه کانی
 ئەفکاری خوتان ده کهن توانا و هیزی ویزدانی خوتان له
 روبه پروو بوون له گهل روداو ه کاندای ده خه نه بوتهی
 تاقیکردنه وه وه، به واتایه کی پونتر هوشارانه له گهل هیزی
 نه براوه و یاسایی هیزو ورده کای که به سه ره موو شتی کدا زاله
 هاوکاری بکهیت و چاویک به ده و روبه ری خوتدا بگیریت:
 ئاگاداری گه وره ترین سه رسورمان ئەبیت که زوربهی خه لک
 له جیهانی ده رک و ماددی دا ده ژین، چونکه ریژه یه کی زور
 که م و دیاریکراو پو شنبیران و زانایانی ئەم گیتی یه پیک دیت و،

ناو دەرون دەبینن و بیریان بەلای مەعنەویاتەووەیە، بەلام
 لەیادتان نەچیت کە هەمان دنیای زیهنی یاتی ئیوہ یان ئەفکارو
 ئەحساسات و بوچوون و زیهنی ئیوہیە کە دنیای بیرون دروست
 دەکات، ئەم دنیای زیهنی یە تەنھا تاقە هیزی بەدیھینەری
 و جودی ئیوہیە، هەر شتیکی لەدەرەوہی خۆت دەستت
 دەکەویت دەسکەوت و بەرھەمی ئەندیشەیی خۆتانە لە دنیای
 زیهنیاتی خۆتان (ئاگادارانە) بییت یان (بی ئاگایانە).

رۆبەرپووبوون و ناسینی ویژدانی بە ئاگا و ویژدانی شاراوہ
 دەرفەتان پی ئەدات تا بتوانن گۆرانکاری لە ژیانتاندا دروست
 بکەن. بوگۆرانی دیارەکانی ژیان ئەبییت هۆکارە کان بگۆرریت.
 زۆریکی لە خەلک کۆشش دەکەن و بە ئیشکردن ئەیانەوویت
 مەرجه کان و هۆکانی ژیان خۆیان دوچار ی گۆرانکاری بکەن.
 بەھەر حال بو لابر دنی ناھاوسەنگی و تیکچون و بەتەنگھینان و
 ناتەواوی یە کان، ئەبییت هۆکان بناسرین و، لە کۆششی نەھیشتنیا
 بین.

تۆ لە ناوہندی ئوقیانوسیکی بی سنور لە دارایی بەسەر

ده بهیت... ویزدانی شاراوه حساباتیکی زور له به رامبه ر
 نه ندیشه تانه وه له خوی پیشان ده دات و، نه ندیشه کان دنیا به ک
 دروست نه کهن که له ناوه ندی نه وه وه زیره کی و ژیری و
 دانایی و هیزه ژیانی به کان و وزه کانی ویزدانی ناوه وه به نه ودا
 تیپه ر ده کات، به جی گه یاندنی پروپری قانونه کانی رۆح
 ئاده میزاد هان ده دات تا ره وشی ژیانی خوی هان بدات و له
 جیاتی رۆژ ره شی له کوششی خوش رۆژی له جیاتی نه فسانه
 به ده سته یانی چالاکی و تهن دروستیدا بیت و، ترس و شله ژان و
 دو ودلی و نائومی دی دور بخاته وه و تووی ئومی دو گه شین و
 غیره ت بخاته شوینی. ئایا هیزیکی لیها تو و ترو به سود تر له مه
 نه توانریت له هیچ کوی په یدا بکریت؟

زور به ی زانایانی به ناوبانگ و هونه ر مه ندانی ده سته ی
 پی شه وه و پایه به رزو نوسه ران و داهینه رانی به ناوبانگ
 زانیاری به کی قولیان له میکانیزمی ویزدانی ئاگا و ویزدانی
 شاراوه ی خو یانیا ن بو وه... له هه ل و مه رجدا توانیویانه بیخه نه
 خیزمه تی مه به سته کانی خو یانه وه.

(کاروز) گۆرانیبیژی به ناوبانگی ئەوروپا پوژیک کاتی
 ویستی پرواته سەر شانۆ ههستی کرد ماسولکه کانی قورگی
 توشی گرژی و گیران بوون، کاروز دسته پاچه بوو عارهق له
 سهرو ریشی ده پڕا، تا چهند چرکه یه کی تر ده بی له سهر شانۆ
 ئاماده بیت به لام شهرم له خه لکی ئە کات و له ترس و نا ئارامیدا
 له شی هاتبوو له رزین، وتی به خو ی: ئە گەر ته ماشا چیان من به م
 شیوه یه ببین ئیتر ئا برویه ک بو من نامینیت و ئیشم ته واو ده بیت.
 به لام کوتوپر له پیش چاوی ئەو که سانه ی که له پشتی شانۆ که وه
 ئاماده بوون هاواری کرد (منی بچوک بونم ئە یه ویت منی
 گه وره پوحم بخنکینیت به لی ئەو له پریگای منی گه وره وه
 پوچی بانگه وازی هیزی بی سنوری ویژدانی بیست و به شوین
 ئەودا هاواری لی هه لساو پو پو منی گه وره، پوحم پو
 ئاوازه ت بخوینه).

ویژدانی شاراهوی ئەو هاواری دهرونی ئەوی بیست و،
 هیزه ژیا نی یه کان و شاراهو کانی خو ی له قولاییدا سه ربه ست
 کرد؛ کاروز به ههنگاوی بته وو دامه زراوه وه له سهر شانۆ

دهرکه وتو به ئاوازی پر چریکه ی خوئی ناوهندی هوئه که ی
هینایه لهرزه... ئەم جارەش شاکاریکی به هیزو هونه رمه ندانه ی
پیشان دا.

ئاشکرایه که کاروز له دوو سه رچاوه ی زیه نی خویدا تا
ویژدانی ئاگا که عه قلانیه ت و ویژدانی نااگا یان ویژدانی
شاراوه که له قولایی دهروندا خه وتوه ئاگادار بوو، به م
حاله شه وه ئەم ویژدانه چالا که وه لامی هه موو ئەندیشه یه ک
ده داته وه کاتیکی که ویژدانی ئیوه (منی بچوک) له ترسو
دودلی و نیگه رانی که له ریژ بووه و ویژدانی سه لبی جیگیر بوو
له دهرونی ئیوه دا (منی گه وره) ویژدانی نااگا نو قم ده کات له
ههستی ترسو هه راسانی و ناو مییدی.

له م کاته دایه که ئیوه ده بیته وه ک (کاروز) بیته مهیدانی
کاره وه، بی په رده و به جددی وروژانی نامنطقی له خو ت و
قولایی ویژدانتدا بخه ره ژیر فه رمان و ئاموژگاری: (ئارامبه،
ئارام بگه ره، ئەوه منم که ده ستور ئەده م، ئەویش تویت
که ئەبیته گوپرایه لی بکه یته. تو شوینکه وتوی ده ستوری منی و

مافی ته وه ت نییه بچینه شوینیکه وه که مافی چوونت نیه).
 به هر شیوه ته م خالته له پیش چاویت و یژدانی ناگاگان
 شاره که له ژیر و یژدانی ناگاه و قهراری گرتوه همه میسه
 شوینیکه وتوی و یژدانی ناگایه و ناچاری فرمانبهرداری ته وه...
 له وانیه ئیتلاقی ته م ناوه له سهر ته و خوی نیشانه تک یت له و
 پیمه به سراوه.

ره گ و ریشه ی جیاوازیه کان:

به م نموونه یه ی خواره وه ته توانیت به باشی په ی ببرت
 به لایه نه جیاوازه کانی ته و جیا که ره وانیه که هه ن: و یژدانی ناگا
 وه کو که شتییه وانیک یان فرۆ که وانیکه که له سهر سوکان
 دانیشتییت خهریکی به پرتوه بردنی ده زگاکه ی یت و له هه مان
 کاتیشدا فرمان ته دا به تا که کانی ژیر دهستی و، ته وانیش هاوری
 له گه ل گه یشتن به ئیش و کاری مه کینه و مۆتۆره کان و مه نه جله ی
 هه لم و سهرجه می ئامیره کانی تر په یوه ندی یان به فرمانده ی
 خوشیان وه هه یه. میکانیزمه کانی به دروستی ناگابان له مه به ست

نیه تهنه گویرایه لی فەرمان بهرن به شیوه یه ک ته گهر فەرمانده
 فەرمانیکی هه له یش دهر بکات ته وان ناچار له جیبه جی کردنی
 فەرمانه که دا که شتیبه که بکیشن به تاویره به ردیکی گهره دا یا
 فرۆ که که یان نوقمی ناو دهر یا بکه ن. که واته میکانیزمه کان
 فه مانبهرداری یه کی کویرانه ته که ن واته ناچار ده کرین به م
 کارانه. کریکارانی ته م جوړه که شتی یانه له گهل فەرمانده ی
 خو یان دهمه ده می و چهن و چون ناکهن تهنه شوینکه وته و
 به جی گه یه نه ری فەرمانن.

که شتیبه وان به فەرمانده ی که شتیبه که ته ژمیږت و ته بیټ
 فەرمانه کانی مو به مو جی به جی بکریټ ویژدانی (زه میر) ی
 ناگای ههر که سیک کاپتین و که شتیبه وان ی ته وه و فەرمانده ی
 که شتیبه که له شی که سه که یه و ره فتار و کرداری ته وه، ویژدانی
 نااگا که لیره دا واژه ی زه میری شاراوه ی پی ته ده ین ته و
 فەرمانانه ی که ته و ته یدات ویژدانی ناگا باوه ری پیته تی وه کو
 راستیه ک وه ری ته گریټ و قبولی ته کات. •

کاتیټک که پروو له خلک ده که یت و دهر ته بریت: که من

تواناي كپرینی فلان شتم نیه، و یژدانی شاراوہی ئیوہ ئەم پەيامە
 لای خوئی تو مار ئە کات و بەتەواوی ئە گەری جئى بە جئى بوئی
 ئارەزوہ کەى نە گونجاو ئە کات و ئە گەر ئەم پەيامە بە چەند
 شیوہی تر دووبارە بکریتەوہ: من هو کانی کپرینی ئەم ئوتۆمبیلەم
 نیو پارەى پوشتن بو سەفەر و کپرینی خانوو جلم بو
 نەماوہ تەوہ.

دلنیا بە کە و یژدانی شاراوہ پەيامە کانتان وەر ئە گریت و
 تو ماری ئە کات ئە و کاتە تەواوی تەمەنتان بە بی جئى بە جئى بوئی
 ئارەزوہ کانتان ئە بە نە سەر.

سالی پابردو لەشەوی پشوە کانی جەژندا بە کیک
 لەخویندکارە کانی دەرسە کانم دە یگی پرایەوہ کە لەناو میزی
 دوکانیکدا جانتایە کم بینی کە زور حەزم لی دە کرد بە لام زور
 بە ناسۆرەوہ هاتەوہ یادم کە فلسیک لەهیچکۆی شک نابەم.
 (من کە و تەمەوہ بیری (واتە: جو زیف) ئامۆژگاریە کانم هاتەوہ
 یادی ئەلی: کە هەمیشە ئەموت (کە پرستە کانی خووم هەرگیز
 بە سەلبی تەواو نە کەم).

گهنجی خویندکار ئەمجاره به خوویی وت (ئەم جانتایه می
منه دایانناوه بو فروشتن)

من له دهرو نندا ئەمه قبول ئە کهم و ئەبیت تیبکو شم تایکرم.
هەر ئەوشه وه دهزگیرانه که ی هەر ئەو جانتایه ی که ئەوهنده
حهزی لی ئە کرد بوی کریبو به دیاری بوی هینا بوو بی ئەوه
ئاگای له دلی ئەم بوو بیت.

نمونه یه کی تر ده هیئمه وه: کاتییک که به خۆت ئەلیت (من
حهزم له خواردنی گوشتا و نی یه) ئە گەر مەر جیک پیش بیت
که تو ناچار بکات به خواردنی ئەو خۆرا که به دلنیا یی توشی
تیبکچونی هەرس و تەندروسیت دیت و، ئەمه ش تەنها له
ویژدانی شاراوه ی خۆت بناسه که داویه تی به گویتاندا: (ئاغای
تو: ویژدانی ئاگاتان حەز له ئاو و گوشت ناکات) ئەمانه دوو
نمونه ی ساده بون له جیاوازیه کانی ویژدانی ئاگاو ویژدانی
شاراوه ی ئیوه یه.

ژنییک ئەبوت من هەر کاتییک شه و قاوه ئەخۆمه وه کاتر می
سی نیوه شه و خه بهرم ئەبیته وه! به لی هەر کاتییک ئەو شه وان

قاوه بخوات، ويژداني شاراوه ي نهو له خه و بيداري نه كاته وه
 تاپه يامه كه ي پي بگه يه نيټ (ئاغا نه يه ويټ تو نه مشه و به خه بهر
 بيت!) بهم شيوه يه ويژداني شاراوه ي هه ركه سيك له ته واوي
 شه وو پوژدا ساتيک له چالاكي ناوه ستيت و به ره نجامي
 بير كرده وه و بوچوني نه داته وه دهستي خو ي.

پيره ژنيكي (۷۰) ساله كه په رتو كه كه ي مني خو يند بويه وه
 بو مي نوسي: (من به ره مي ته لقين و ثيمان و باوه رپم به چاوي
 خو م بيني. ماوه يه كي دريژ بوو كه له ته نهايي ماندو بوو بووم و له
 دژوا ريدا بووم به پي ده ستوراتي ثيوه په يامم نه نارد بو ويژداني
 شاراوه م و، نوم يده وارم كرد كه غه مخورو هاوسه ريكي باش
 په يدا بگه م. سه رسورپمان له وه دا بوو كه حه فته يه ك دريژه ي
 خاياند سه رو كي خانه نشين كراوي ده رمانخانه يه ك
 له دانشتنيكدا له گه لما ئاشنابوو پاشماوه يه ك بوين به هاوسه ر.

نه م خانمه پيره له كوټا ئيدا باوه رپي خو ي ده ربري بوو
 كه ئاره زوي ناخي دلي نه و بوبوه هو ي نه وه ي هو كاري
 به ديه ينه ر كه نه و ويژداني شاراوه يه يه ساتيک له چالاكي

نه وه ستاوه له کاتی خویدا مه بهستی خوئی هه لبرارد به واژه به کی تر له وکاته وه که توانی ویناندنیکی گشتگیرو رونی له زیهنی خویدا دروست کرد، ویژدانی شاراوه به پیی یاسای پراکیشان و کاردانه وه دهری خست که ویژدانی نه و پره له هوش و نه قل؛ زیره کی نه م دووانه بونی (ژن و پیاوه که) یان له گه ل به ک پیک هینا.

کورتی بابته که:

(۱) له ناو زاتی ئیوه دا گه نجینه به ک هه به کلله که ی له دلّتان داوا کهن.

(۲) نه وتی بینیه گه وره به ی که له لای خه لک له ته واوی چه رخ و سه رده مه کاند ا گرنگی به کی تایبه تی هه بووه، ئاماده یی و توانای دروست کردنی په یوه ندی به له گه ل هیزی زیهن و سه ربه ست کردنی هیزی کانی نه وه.

(۳) ویژدانی هه موو که س توانای هه به هه موو گرفتیک چاره بکات... پیش له خه وتن به خوت ته لقین بکه یت که من

ئەمە ویت کاتر میری شەشی بە یانی لەخەو هەستم، پاش
ماوەیک لە کاتی ناوبراودا لەخەو هەلدهستیت.

(۴) ویزدانی چاره سەرکەر دروستکەری پیکەری ئیوه یە.
هەموو پوژیک بەم ئەندیشه یە که تو ئەمپرو تەندروست و
چالاکیت لە ناو نویندا وەرە دەرەو: دلنیا بن که خزمە تگوزاری
بەو فەتاتان فەرمانتان جیبه جی دە کات. (۱)

(۵) ئەندیشه هۆیه و روداوه کان بەرەنجامن.

(۶) ئەگەر ئەتە ویت پەرتوکیک یان نمایشنامە یە ک یان و
تاریک بنوسیت یان لە ناو کوۆمه لیکدا و تار بدەیت مە بەستی ئەو
شە بسپین بە ویزدانتان ئەویش خوی ئیشه کان ریک دەخات.
(۷) وە ک که شتیە وانیک که که شتی یە که ی لە قولایی دەریادا
بخاتە ری ئیوه ش هەروا پئویسته پرنسیپی گونجاوو مەنتیقی

۱- ئەم خالە گرنگی و حیکمەتی ئەم سوننەتە ی بە یانیان دەر ئەخات بەو
مەرجه ی وە ک جورعە و باوەریکی دەرمانی که لکی لی وەرگرت (اللهم
إني أصبحت منك في نعمة وعافية وستر فأتّم علي عافيتك وسترک في
الدنيا والآخرة).

ئەندیشه و ویناندن) بەدەیت بە وێژدانی شاراوەت. دلنیا بن که
 وێژدان بە بەهره وەرگرتن لە ئەزمونی بەنرخ کەشتی ژیاانتان
 بەشیوەیەکی شیاوو دلخوازراو ئەبات بو کەنار.

(۸) هەرگیز پستەیی (پارەم نیە) و یان (توانام نیە) بە کار نەهێنیت
 چونکە وێژدانی نااگا پەيامی سەلبی وەر دەگریت و، لەخویدا
 تۆماری دەکات و، بەو پێیە تا کو تایی تەمەنتان لە ئیمکانات بی
 بەهره دەبن.

(۹) یاسای ژیان یاسای ئیمان و باوەرە. باوەر ئەندیشه یە که لە
 وێژدانی نااگا تۆمار کراوە، هەرگیز باوەر نەکەیت که
 ئەتوانیت زیانیکی پێ بگەیهنیت. بە وێژدان و دەرونی خووت
 باوەرت هەبێت که توانای هەیه شیفاتان بدات و ئێوە پر بکات
 لەخۆشبینی و خوشبەختی و ئومێد و چالاکی... وە ک باوە دەلێن
 (هەرکەس نانی دلی خووی دەخوات).

(۱۰) بیری پەش و پەشبینی لەخووت دور بخەرە وە تا بتوانیت
 چارەنوسی خووت بگۆریت.

بهشی دووهم

چونیه تی چالاکی نه فسانیه ت

پوئیسته هه موو که سیئک له شیوهی خستنه کاری ویژدانی
 خوئی لیزان بیئ. وتم روح له دوو بهشی جیا پیئک هاتووہ:
 بهشی ئاگا یان عهقلانی و بهشی نئاگا یان ویژدانی شاراوہ...
 بیرکردنه وه ههلقولای چالاکیه کانی بهشی ئاگایه، یان
 ویژدان و زه میری ئاگای ئه وه، هه ر بیرئک که دیت به
 میشکیدا هه میشه له چینی ژیره وه دا یان قولایی ویژدان و
 زه میردا جیگا ده گریئ، به گشتی به گوپرایه لی له بوچوون و
 ئه ندیشهی ئه م به شه بهر ئه گریئ و دروست ئه بیئ. که واته

ویژدانی شاراهوی ههر که سیّک به بنکه و باره گای و روزان و
 سوژی (عاطفه) ی ته و ته ژمیررین که روّحی به دیهینه ری ته و
 له ویدا له دایک ته بیّت ته گهر بیریکی ئیجابی بیّت به میسکندا
 به ره میکی باش به ده ست ده هینیت و به پیچه وانه شه وه... به ههر
 حال شیوهی کاری ویزدان نه فسیاتی ئاده میزاد به م شیوه یه یه.
 خالیّک ده بیّت که هه میسه له پیش چاو بگیریّت ته وه یه
 ته گهر باوه رپّیک بگاته ویزدانی شاراهو ئیتر له مه لاستدا ته بیّت تا
 به شیوه یه ک به کرده وه ئاشکرای بکات، ههروه کو ئاماژه مان
 بو کرد هو کاره که ی جیبه جیّ کردنی نیه تی چاک یان خراب
 ده بیّت. ته گهر به باری سه لیددا به کار بهینریّت خاونه که ی
 دو چاری شکست و ناکامی ته کات، به لام ته گهر بیر کردنه وه ی
 دروستکهر و هاوسه نگمان هه بیّت له گهل سهر که وتن و
 خو شبه ختیدا رو به رو ته بین.

ئاسایشی روّح و سه لامه تی له ش کاتیّک ئاسان ده بیّت که
 بتوانریّت به شیوه یه کی شایسته ته م جوّره ته ندیشانه بخرینه
 میسکه وه ههر شتیّک که ته سپیریّت به زیه نی خوّت و ههر

شتیک کہ بہراست و دروستی ئەزانیت و یژدانی شاراوہ ئەوہ وەر دە گریت و لە ژبانی کہ سایە تیتدا دەری دەخات. ئەمە ئیوہن فەرمان دەردە کەن و و یژدانتان بە چاوی بە سراو باوہ پیک کہ بو ت ناردوہ لە خویدا تو ماری دە کات. پوچی ئیوہ ئەم بنەمایانہ دە پاریزیت. و یژدانی شاراوہ کاتیک کاردانہوہی داوا کرای ئەبیت لە گەل مەیدان و قالبی ئەندیشەدا، کہ ئەو دروشمەیی لە و یژدانی ئاگاتاندا دروست و پیک و پیک بووہ ہاودەنگی و ہماہەنگی ہەبیت.

دەرونناسان باوہ پریان وایە کاتیک باوہ پیک دە سپیریت بە و یژدانی شاراوہ ئاسە واریک لە سەر خانە کانی می شک بە جی دە ہیلت. لە بەر ئەوہ یە کہ دوا ی ئەوہ و یژدانی شاراوہ باوہ پیک وەر ئە گریت لە ہەلی گونجاودا ئامادەیی دە کات بو جیبە جی کردن و خستنە کاری، تا بە یارمەتی بیرہاتنەوہی ئەو واتاو چە مکانەیی کہ بە در یژیایی تەمەن بە دەستی ہیناوە پیکہاتە یە کی تازە دروست بکات و کو ی ئەمانە بخاتە خزمەت مە بەستی (ئاغا) یان فەرماندە کہ، ئەو کاتە بە بەرہ وەر گرتن لە

گه نجینه ی له بن نه هاتووی هوش و زیهن بو چاره سهری گرفت
 ههنگاو هه لده گریت... جار جار وه لام زوو به زوو ته دات
 به دهسته وه جار جاریش پوژان و مانگان کوشش ده کات و
 زه حمهت ده کیشیت و ری له هیچ ناکه ویت... چاره سهره کان
 به رای ته و گونجاوو (منطقی) نایه ن.

ئیستا ده ست په سیمان به پله به ندی و یژدان په یدا کرد، جیی
 خو یه تی ئامازه بکه ین به م ریز کردنه دوو سستمه چالاکی به ی
 له پو حدا هه ن: پو ح و و یژدانی ئاگا که توانای به لگه هیئانه وه و
 لیكدانه وه و توانای هه لبراردنی هه یه. بو نمونه: هه ر که س
 په رتوک مال، به دو ست و هاو به شی ژیانی خو ی ته کات
 سه رجه م ته م بریارانه به و یژدانی ئاگا وه و ه رده گیری... به لام
 له لایه کی تره وه، هه ندیک له ته ندامه کانی له ش به بی پاو
 بو چوونی که سه که له چالاکی شه و و پوژی خو یان به رده و امن،
 وه ک دل، کو ته ندامی سو ری خو ین، هه ناسه دان، هه رس و
 هه ندیکی تر که به جیا له و یژدانی ئاگا سه ره و کاریان له گه ل
 و یژدانی شاره و ه دا هه یه.

ویژدانی شاراوہ ٹہو شتہی کہ بہ سہریدا سہ پینراوہ یان ٹہو
 شتہی کہ ہہ لٹان بژاردو وہ و ہردہ گریٹ، چونکہ ویژدانی ٹیوہ
 سروشتی قورس و سوک کردن و گہورہ و بچوک کردن و
 ہہ لٹاردنی نیہ، بہ واتایہ کی تر ریگای لیکو لینہ وہی نیہ...
 جاریکی تر دووبارہی دہ کہ مہ وہ چینی ژیرہ وہی ویژدان
 وہ کو کیلگہ بہ ک وایہ ہہ موو جوڑہ توویک لہ چاک و خراب
 لہ خویدا پہر وہردہ دہ کات، بیرو ٹہفکاری ٹیوہ ہہر وہ کو ٹہو
 تووہ چالاک و ٹیجاییانہ یہ، بہ لام بیری ویرانکہری سہلی
 کشتگای شاراوہ ت ٹہوہ شیت کہ توانای ہہ لٹاردنی نیہ.
 ہہرچی لہ چاک و خراب، راست و دروی پی بدہیت لہ خویدا
 تووماری دہ کات و دہ پیاریزیت تا پوژگاریک ٹہو دروہ بہ ناوی
 راستہ وہ ٹہیداتہ وہ بہ خوٹان و بہ ہرہی بوچوونہ کانتان لہ پیش
 چاوتان زیندو دہ کاتہ وہ بہ خوٹان و بہ ہرہی بوچوونہ کانتان
 لہ پیش چاوتان زیندو دہ کاتہ وہ، ہہر بہم ہوہ وہ یہ پی دہ لین
 ویژدانی ناٹاگا! کہ ٹیمہ لیرہ دا ناونیشانی ویژدانی شاراوہ
 ہہلدہ بژیرین، بہ ہہر حال ہہردو دہ ستہ واژہ کہ بہ ک و اتایان ہہ یہ.

ئه و ئه زمونانه ی که دهرونناسان لهم باره یه وه له سهر
 هینۆزه کان (خه وانندی موگناتییسی) کردویانه به م سهره نجامه
 گه یشتوون که ویزدانی شاراوه توانای هه لبراردن و به لگه
 هینانه وه ی نیه، به و هۆیه وه له م جوړه کاتانه دا ههر ته لقیینیک
 که ههرچه نده نادر و ستیش بیته ههر ئه وه جیه جی ده کات،
 به پی ماهیه تی ته لقیین ئه که ویتته مه یدانی کاره وه.

وادابنیین که هینۆتیزمگه ریئک به که سیکی ژیر دهستی وا
 ته لقیین ده کات که ناپلیون بو ناپرت سه گ یان پشيله یه. که سی
 ته لقیین کراو تیده کو شیت که به چاکترین شیوه ی ئه وی پی
 ته لقیین کراوه ئه نجامی بدات. سهر سورمان له وه دایه که
 که سایه تی ئه م که سه سات له دوای سات ده گوړیت و، کوشش
 ده کات تا له قالبی که سایه تی یه کدا - که ده بیته جی بگریته - به
 باشرین شیوه ئه رکه کانی ئه نجام بدات.

هینۆتیزمکه ریئکی لیژان ده توانیت به هینۆتیزم کراوه کانی
 خو ی ته لقیین بکات که پشتی ده خوړیت و به دووه میان بلیت
 خوین له لوتی دیت و به سیهه میان بلیت که یه ک په بکه ری

مه ڀر مه ڀر هو، به گوئي چواره مدا بدات که له سه رمایه کی ژیر .
 سفر دایه و خه ریکه ده بیه سیټ: هر یه ک له م چوار که سه
 له به رام بهر هم ته لقینانه وه کار دانه وه پیشان ده دهن و هیچ
 شعور و ئیراده یه کیان نیه له به رام بهر روداوی ده ورو پشتی
 خو یان، یان بزوتنه کانی خو یان.

هم دوو نمونه یه به ساده یی جیاوازیه له به رچاوه کانی
 نیوان و یژدانی ناگا و یژدانی نااگا پروون ته کاته وه که و یژدانی
 ناگا چونچونی بیر ده کاته وه و ژیری ده خاته کارو، و یژدانی
 نااگا چون جیاوازی له نیوان هیچ جیاوازی یه کدا ناکات و
 دامالراوه له هموو هیژیکي هه لبراردن و، هر شتیکی بدریتی
 وه ریده گریټ، ئالیره دا گرنگیدان به و یژدانی شاراوه
 ده رده که ویت که بوچی ته بی همیشه په یامی ئیجابی و
 نومید که رو چالاکی هینه رو پر له گه شبینی و پاراوو تازه بیټ.

واتاکان له پروانگهی زیهنه وه

زۆر جار دهربارهی ویژدانی ئاگا به ناو نیشانی ویژدانی
 له بهرچاوه (عهینی) قسه ئه کریت چونکه باوه ریان وایه که له گهل
 شتانی دیار و دهره کی دا سه ره و کاری هه یه. به واتایه کی باشر
 ویژدانی له بهرچاوه مامه له ی له گهل جیهانی ده ور و بهردا هه به وه
 له پریگای پینج ههسته که وه ئه م په یوهندی به دروست ده کات...
 ویژدانی له بهرچاوه هه رکه س پینمو که ری ئه وه که سه به،
 له په یوهندی ئه وه له گهل ده ور و بهردا داری ده ستیتی... کرداری
 ته ماشا کردن و ئه زمون و هه رگرتن و زانیاری په یدا کردن له پریگای
 ویژدانی له بهرچاوه وه به ده ست ده هیئت، هه روه کو له پیشدا
 ئاماره مان بو کرد که به کییک له گرنگترین ئه رکه کانی ویژدانی
 عهینی هه ر ئه وه ئیستدلال و ژیری خستنه کاره یه.

وادابنیین که تو بو گه شت ده چیت بو به ناو بانگترین
 شاره کانی دینا بو نمونه (له ندهن) به ته ماشا کردنی باغو شه قام و
 سه یرانگا کانی به م ئه نجامه ده گه یت که له ندهن شاریکی جوانه و
 ئه م کرداره به یارمه تی ویژدانی عهینی خو ئه نجام

ده‌ده‌یت... ویزدانی ناټاگاشیان به ویزدانی زېهنی یان به ویزدانی
 شاراوه؛ ټم ویزدانه ده‌ورو پستی خو‌ی به‌هو و ټامیری غه‌یری
 پینج هه‌سته کان ده‌ناسینیت هه‌لی ده‌سه‌نگینیت، هو‌کاری
 په‌یوه‌ندی ټو له‌پړنگای موکاشه‌فه‌وه (Intuition) ټه‌ییت و به
 مه‌ل‌به‌ندی عاتیفه‌و سندوقی هه‌ل‌گرتن و پاراستنی یادی
 روداوه کان ټه‌ژمیرریت. ویزدانی زېهنی ټیوه کاتیک که
 ویزدانی عه‌ینیتان له‌باری هه‌ل‌چووندایه ټه‌رکه کانی خو‌ی
 به‌باشترین شیوه ټه‌نجام ده‌دات. به واتایه کی تر کاتی ویزدانی
 عه‌ینی که‌سیک له‌باری وه‌ستان و بی ټاگایی و خه‌وتندایه ټه‌وه
 ویزدانی زېهنی دیته مه‌یدانه‌وه و ده‌که‌ویته چالاکی. ویزدانی
 زېهنی به‌بی یارمه‌تی وه‌رگرتن له‌کو ټه‌ندامی بینین ده‌توانیت
 بینیت و بیناییه کی تایه‌تی هه‌یه تا ټه‌و راده‌یه ټه‌توانیت
 جه‌سته‌تان به‌جی به‌هیلت و، له‌جیهانی دوورو سه‌رزهمین و
 ټافاق و نه‌فسه‌کاندا بکه‌ویته گه‌شت گه‌ران و، راسه‌قینه‌ترین و
 گشتگیرترین ده‌ستکه‌وت بو ټیوه به‌ده‌ست بینیت. هه‌مو و که‌س
 ده‌توانیت له‌پړی ویزدانی زېهنی په‌وه به‌بی که‌لک وه‌رگرتن له

هو کاری په یوه ندی ئاسایه وه بیرى خه لک بخوینته وه و بیناو
دوور ئه ندیش بیت.

جاریکی تر به م مه سه له گرنه گه ئاماژه ده که م که ویژدانی
زیهنی مروّف توانای نیه وه ک ویژدانی عهینی و ئاگادادوه ری و
ئیسندلال کات. و تمان ئه گهر ته لقینات و په یامی هه له و
نادروستی پی بدریت ههر روژیک بیت به شیوه ی ئه زمون و
تاقیکردنه وه و یادگاری دیت به سوړاخخانه وه و به خه تان
ده گریت. که واته ههر به لایه ک به سه رتاند ا هاتو وه به ره می
بیرو بوچوونی خو تان بو وه، که روژگاریک وه ک باوهر
سپاردوتانه به لاپه ره ی ویژدانی شاراوه تان. بو له ناو بردنی ئه وه
به سه ته نها ئه ندیشه ی به که لک و دروستکهر و به ره مدار
بسپیریت به زیهنت و پیدراوه سه لبی و ویرانکه رکان بسپریته وه.
ئه گهر ترس و نیگهرانی و دلهر او کیت له ویژدانی شاراوه ی
خو تدا داناوه به خوی چاک و به که لک ئه وانه له زیندانی دلی
خو تدا بکه ره وه و له باتی ئه و تووی چالاکی و شه هامت و
عهزم و ئیراده ی دامه زرا و بچینه.

هیزی سه رسور هینه ری ته لقین

له م مه سه له یه دا تیگه یشتین که ویزدانی عهینی چاود پرو
 پاسه وانی ئیمه یه و یه کم ئه رکیک که له ئه ستویدا یه پاراستنی
 ویزدانی زیهنی ئیمه یه له به رامبه ر پیدانه کان و په یامی هه له و
 نادر وستدا، هه روه ها تیگه یشتین که ویزدانی شاراوه زور
 هه ستیاره له به رامبه ر ته لقینه وه، له هه مان کاتدا نه توانای به لگه
 هینانه وه و نه هه لبراردن و نه توانای نرخاندن و بیرکردنه وه ی
 هه یه... سه رجه می ئه مانه تایبه تی ویزدانی ئاگان و هیچ
 کاردانه وه یه ک له خوئی پیشان نادات.

نموونه یه ک دینمه وه: وا دابنی سواری که شتی یه کی گه شت
 سه یران بوویت و له سه ر ته ختی که شتی یه که هه لده ته قیت به
 گه شتیار یکدا. هه رچه نده هه وا خویش و ئارامیش بیته پرووی لی
 ئه که یت و ئه لییت: ره نگت په ریوه ئه لیی ده رییا بردویتی (۱)؟
 گه شتیار ی بی چاره که تا ئه و کاته مه ست و بی خه یال.

۱- وه ک چون مروف خور ئه بیات و نه خویش ده که ویت هه ر به و
 جو ره ش ده رییا مروف ئه بات زوریش له خور بردن ناره حه ت تر.

به سه یران و شادی سه رگه رم بو وه کو تو پر ته که و یته بیر کردنه وه؛
 ته مجاره به راستی رهنگی ته په ریت و ههست ته کات که حالی
 باش نیه، ته نانهت له به رامبه ر پیشنیاره که ی تو وه ئاماده به
 رینمووی بکه یت به ره و کابینه ی حه سانه وه... به
 دهسته و اژه یه کی تر له به رامبه ر ته لقینی سه لبی تو وه سه ری
 ته سلیم بو ون داده نوینی!

چه ند کاردانه وه یه کی جیا له به رامبه ر ته لقینه وه
 ئاشکرایه که تا که جو را و جو ره کان له به رامبه ر ته لقینی
 جیا و اژه وه به پئی مهرجه کانی زیهن و با وه ره کانی خو یان
 کاردانه وه ی جیا و اژه یشان ده دن. بو نمونه ته گه ره له هه مان
 که شتیدا له جیاتی ته و گه شتیاره خو شبا وه ره بو لای
 ده ری او انیکی کارامه و شاره زا ته رو یشیت و ده ری ابردن و رهنگ
 په رینت به ته و ته لقین ته کرد، ته و له جیاتی ته وه ی خو ی
 له ده ست بدات تو ی ته دایه به ر گالته و سو عبه ت و له وان هس بو
 کاردانه وه یه کی توند و تیژی یشان بدایه... که واته له م باره به وه

به تایبه تی تهلقینه کانی تو ئه فجامیکی پیچه وانهی هه بوو،
 دهریاوانه که باوهر به خو بوونی به هیتر بوو، چونکه خوئی له
 هه موو کهس باشتر ئه زانیت که لهم لایه نه وه بهرگری هه یه و
 راوه شانندی دهریا هیچ کاریگری یه کی خراب له سهر ئه و
 ناکات.

له قاموسی وشه دا له بهرامبر وشهی تهلقینه وه ئاوا پروون
 کراوه ته وه: (به دیهینانی بهرهمیکی زیهنی به مه بهستی قبول
 کردن و تو مار کردن و خسته گه پری ئه ندیشه و باوهری تهلقین
 کراو).

یادتان ده خه مه وه که به بی خواست و مه یلی و یژدانی ئاگا
 ناتوانری هیچ تهلقینیک بسپیریت به و یژدانی نا ئاگا.
 به دهسته واژه یه کی پروونتر و یژدانی ئاگا ده توانیت هه موو
 چه شنه تهلقینیک له خوئی دوور بخاته وه. له بارهی دهریاوانه
 کارامه که وه ئه م نموونه به راستی یه که ی ده رده که ویت، چونکه
 له بهرامبر دهریا بردنه وه بهرگری هه یه و هه رگیز ریگا به ترس
 نادات بچیته دلپه وه.

به لام ئەم نمونە یە لە بارە ی گەشتیارە که وە جیا یە: ئە ویش
 هەر وە کو ئیمە که سیکە دو چاری ترس و بیم ئە بیت و گویدانی
 به تەلقینی سەلبی ئاسە واری لە سەر به جی دیلیت، چونکه
 ئە زمونیک ی لەم بارە یە وە نە بو وە.. دەریا بردنی وە ک
 نە خووشی یە کی کوشنده هاتو تە پیش چاو، بو یە ئیتر خو ی
 ئە دات به دەم کاریگەری تەلقینی سەلبیە وە. لە مە وە به م
 ئە نجامە دە گە ی ن که هیزە کانی زیهنی هەر که سیک به شیو یە کی
 سنوردار و دیاریکرا و - به پئی سروشت و خودی تەلقینه که - دیتە
 مەیدانی کارە وە.

ماو یە ک لە مە و پیش پوژنامه کانی (لە ندهن) روداو یکی
 گرنگیان لە ئە نجامی تەلقینی نابه جی که پرویدابوو خسته بهر
 تو یژینه وە و تەفسیری فراوان، خاوەن راو پسپوران و
 دەرونسان دەربارە ی ئەم روداوە راو بو چوونی
 جوړاو جوړیان هە بوو. هو کاری تەلقینیان لە لایەنی جوړاو
 جوړه وە هە لسه نگاند.

مە سە لە کەش به م شیو یە بوو: باوکی خیزانی ک که کچه

گه نجه که ی تووشی جوړیک له خووشی پیستی چاره نه کراو بوو
 بوو بویه زور نارپه حهت بوو.. دلی بو حالی جگه رگوشه که ی
 سوتابوو که ده گه شت به هر که س ته یوت: (ئاماده م ده ستیکم
 بپرن به لام کچه که م چاک بیته وه). ماوه ی دوو سال ئه م
 رسته یه بوو بوو به ویردی سهر زمانی. هر چه ند پزیشکه کان
 زه حمه تی زوریان کیشا به لام ئه نجامیکی به ده سته وه نه دا.
 روژیک سهرجه می تا که کانی خیزانه که له ناو شاردان ئه گه پران
 ئو تو مبیله که یان له گه ل لوری یه کدا دایان به یکدا، له سهره نجامی
 ئه م لیکدانه تر سنا که قولی باو که که له شانیدا دهره ات و پهری،
 به لام له هه مووی سهرتر ئه وه بوو کچه که ی که هیچ
 نارپه حه تی یه کی پی نه گه یشت یه کسهر چا بوو یه وه و هیچ
 ئاسه واریکی نه خووشیه که ی نه ما.

ئهمه نمونه یه کی پروونی ته لقینیکه که تایه تمه ندی
 ویرانکه رو له ناو به ری هه یه. هر به و هو یه وه بوو له لاپه ره کانی
 پیشوودا دامان به گویتاندا که ویزدانی نا ئاگای ئیوه گالته و
 سو عبه ت نانا سیّت، هر چی یه کی پی بدریت له هه لی گونجاودا

وه لام ته داته وه و ئاره زوه کانتان جیبه جی ده کات، ته نها
هو شیار بن که ته و شته ی له ته و ته تانه ویت له ریسی تیا چوونی
ژیان و ئاواته کانتان نه ییت.

خو ته لقین کردن ترس له ناو ته بات
خو ته لقین به م مانایه یه که بابه تانیکی دیاریکراو به خو مان
ئیلقا بکه ین... نموونه یه کی ساده ده هیمنه وه: ریپواریکی
نیویورکی که سهردانی شیکاگو ی ته کرد ته ماشایه کی
کاتر میره که ی کرد له کاتیک شیکاگو له گه ل نیویورکدا یه ک
کاتر میر جیاوازی یان هه یه، به خانه خو پکه ی که خه لکی ته و
شاره یه وت: نیوه پویه و کاتی نان خواردنه. خانه خو پی
شیکاگو پی بی ته وه ی بیریک له جیاوازی کاتی ته م دوو شاره
بکاته وه به نیویورکی یه که ی وت: منیش برسیمه ئیستا ده چین بو
نان خواردن.

به ته لقین کردن به خو ده توانین له شه ری خو ی خراپ له ناو
ته وانه دا ترسی بی مانا و کاردانه وه ی سه لپی واز لی بینین.

یه کێک له گۆرانی بیژانی به ناو بانگ ده یگێرایه وه که له یه کهم
 نا قی کردنه وهی ئاوازیدا هه رچه ند ده نگیکه به هیزی هه بوو،
 شکستی خوارد ته ویش به هوئی ته وه وه که هه میسه به م شیوه یه
 خوی ته لقین ده کرد (له وانیه، ده رنه چم، هه لبه ته هه رچی
 بتوانم ده یکه م به لام ئومیدیکه زۆرم نیه راستی یه که ی بلیم
 زۆر ته ترسم).

ئه م ته لقینه نا ئیرادیانه و پر له ترسه له ناو و یژداندا به ری
 خویی به به ره م هیناوه له پروژی ته زموندا ده رنه چو. به لام
 به به کارهینانی ته کنیکه ژیره وه توانی شکسته که ی خوی پر بکاته وه.
 پروژی سی جار ته چوه هو ده یه کی چۆلو ده رگا که ی له سه ر
 خوی داته خست و له گو شه یه کدا به ئارامی پائه کشاو چاوه کانی
 نه نا به یه کدا و کۆششی ته کرد تاله ش و پروحی ئارام بکات و، بی
 ههستی و ئارام سازی له ش ته بیته هوئی دروست بوونی
 هاوسهنگی له پروحدا و ئاماده ی ته کات بو وه رگرتنی ته لقین:
 (من ئاوازیکی خوشم هه یه، ئارام و پر له ئومیدو دلنیايم).
 له هه ر جار ی کدا ئه م وشانه ی به شیوه یه کی دانه دانه و له سه رخۆ

۱۵ تا ۲۰ جار دووباره ته کردهوه. له کوتایی هفته دا باوه پر به خو و نارام و دلقایمی خوئی به دهست هینا. له پروژی ته زموندا به بی هیچ ترس و شله ژان سه رکه وتنی گرتنه باوهش.

نمونه یه کی تر: پیره ژنیکی ۷۵ ساله خویه کی خراپی گرتبوو... به رده وام خوئی ته لقین ته کرد: من خه ریکه هوش و بیر له دهست ته دهه. له نه نجامدا توانی له و به لای که خوئی بو خوئی دروست کردبوو خوئی پرزگار بکات، ته ویش به په نا بردن بو خو ته لقین کردن به ناردنی ته هم په یامانه بو زه میری خوئی: (ته پرو هوش و حافیزه ی من بارگه دار (شحن)ه، هه رچی به کم بویت له هه ر کاتیکی و هه رشوینیک له هه ر باره یه که وه دیته وه یادم. هه رچی به کم بویت ته یسپیرم به زیهنم و به ته وای ریکوینیک له زه میرمدا ناماده ی ته که م. پروژ به پروژ هوش و حافیزه م باشتر ته بیته).

دوای سی هفته ته هم پیره ژنه هیچ دله پراوکییه ک له باره ی بیرو هوشیه وه که خوئی بوو بوو به هوی سستی و ته مه لی، پرزگاری بوو.

ئەزمونىك بۆ ئاگر مىزاجە كان:

كەسانى توند خوو تورەمىزاج (عەصەبى) ھەيەكە
 بەكەمترىن بيانو ئاگرىان تىبەر ئەبىت و پوژى و سى جىچار لە
 چەندكاتىكى ديارىكراودا بەيانىان و نيوەپروان شەوان پىش
 خەوتن ئەبى ئەم پروفانە بکەن و تاماوەى يەك مانگ بەخويان
 تەلقىن بکەن بەم شىوہ يە: من لە ئىستە بەولاولە خواوہنى خويەكى
 جوان وشىرىن ئەبم شادى و چالاكى و بى غەمى بەشىك
 لەسروشتى من ئەبىت. ھەر پوژ زياتر لەپاىردو ئومىدەوارترو
 سازگارتر ئەبم... بەشىوہ يەك كەسەرچاوەى مېھرەبانى و
 خوشەويستى خىزان و دەوروشت ئەبم و، ھەموو من وەك
 رەمزى ئىرادەى پۆلايى تەماشائەكەن. ئەم حالەتە بەشىك لە
 سروشت و خوى من ئەبىت.

ھىزى دروستكەرو وپرانكەرى تەلقىن

لەتەواوى چەرخەكاندا تەلقىن رۆلىكى بەنرخى گىپراوہ
 لەژيانى مروڤدا جارجار ئادمىزادى تاسنورى لەخوبوردنو

گیان به خت کردن بردوه.

ته لقینی دروستکەر به رزو پرشکویه و به پیچه وانه وه ته لقینی
ویرانکەر به کیکه له سامناکترین و پرمه ترسی ترین دروست
بو وه کانی زیهن، ته گهری ته وهی هه یه ته وکسه له ناو به ریت و
توشی شکست خواردن و دورک و تنه وه و گوشه نشینی بکات،
جگه له خه م و ماته مینی و به دبه ختی هیچی تر به دیاری
بو خوا وه نه که ی ناهینیت.

هه مو وکسه له خولی مندالیدا له ژیر کاریگهری ته لقینی
سه لبیدا ئوقره ته گری بی ته وهی گرنگیه کی پی بدات ناچاری
قبول گردنی ته بیت.

چه ند نمو ونه یه ک له ته لقینی سه لپی: (تو ناتوانیت و لیاقه تی
ته و ئیشه ت نیه)، (تو له ژیانندا نابیت به هیچ)، (تو شکست
ته خویت و به خت نیه)، (تو هه میشه هه له ته که یت)، (بو
ته وهنده خو ت هیلاک ته که یت، تازه له دهست تو ده رچوو)،
(تو به هیچکوی ناگه یت و شکست له ناو چاوتدا دیاره)،
(وریابه له ژیانندا باوه ر به هیچ که س نه که یت).

پاش نه وهی که گه یشتیه ته مه نی پیگه یشتن نه گهر نه تتوانی
 تهلقیناتی خراپی کاتی مندالی له خؤ دورخه یته وه دلنیا به نه وه
 په یامه جیگیربوانه له ویزدانی ناټاگاتدا نه بیته هوئی شکست و
 سه رنه که و تتان له ژیانی کو مه لایه تی و فهر دیتاندا. له م باره یه وه
 به تایبه تی به خؤ تهلقین کردن نه توانریت له گهل نه م په یامه
 سه لپی و ویرانکهریه به جهنگ بیت و له قولایی دهرونیدا
 بیکاته ده ره وه.

نموونه یه ک دینم: لاپه رهی روداوه کانی روژنامه کان
 هه میشه پرن له روداوی دلته زین و توقینه ر که به خویندنه وهی
 نه مانه دو چاری ترس و شله ژان و ناټارامی ده بین، نه گهر
 به ته واوی خو مان بسپیرین به ده برپینی هه واله کان نه رمی و
 شیرینی ژیان له ده مماندا تال ده بیت... هه وری سامناکی و
 روداوه هاوچه شنه کان ساتیک نایه لن ئاسوده بین. به لام
 ریگا چاره ی سرینه وهی نه م روداوانه په ند وهرگرته لیان، نه
 قبول کردنی قامچی مهرگ و له ناوچوون.
 هه ر به و شیوه یه تهلقیناتی سه لپی که سانیک که هه موو

رۆژیک به مه بهسته وه ده یانه ویت نهرمتان بکه ن و بتانخه نه
 داوی خو یانه وه بیکار یگه رو پوچه ل بکه ینه وه. خو قایل
 بکه یت به هر پیشنیاریک که له لایه نی ئیلقائی هه یه، پرووی
 خوشی پیشان نه ده یت و وه رینه گریت، چ جای کاره
 سه ربکیشیت بو له ناو چوونی ژیا نتان.

سه یریکی رابردو بکه ئه و کاته تیده گه یت له و کاته وه
 خو ت ناسیوه باوک و دایک و دوست و ئاشنا و ماموستا و
 ته نانه ت ریبوارو که سانی تریش چ ته لقینا تیکیان به ناوی
 ئامۆژگاری یه وه به تو کردوه که ئه گه ر به گویدانی سه لیتان قبول
 بکر دایه ئیستا فه و تابوون و، له وانه بوو زیندو نه بووبن تا بیر له
 رابردو بکه نه وه... ئیستا که گه یشتو یته قوناغی ژیری و
 بیر کردنه وه هه لبراردن، که واته ده رباره ی ئه و شته ی که پیت
 ده لین بیر بکه ره وه و ئه ندیشه بخهره کار ئه و وتانه ی که زیاتر
 لایه نی پرو پاگه نده یان هه یه ئه میش لایه نیکی سه لبی و
 ویرانکه ره له خو تی دورخهره وه، زیهنت له هه مو و گو فتیکی نا
 دروست پاک بکه ره وه. له بیرت نه چیت که بو یژ مه به ستی

خستنه ژیر پکیف و بیزارکردنی تو بووه.

ئه م چه ندباره کردنه وه یه تهلقینات له هر ناوه ندیکی
خیزان و قوتابخانه و کومه لگاو ریکخراویکدا بو مه بهستیکی
تایبه تی ئه کریت، ئه گهر به وردی ناو دهرونی بتویژیته وه
به ئاسانی تیده گهیت که مه بهستیکی تری جگه له رام کردن و
خستنه ژیر بارکردنتان بو مه بهستی تایبه تی خویان هیچی تر نه.
یه کییک له خزمانی خوم چوو بو لای یه کییک له پیشگوئیانی
به ناوبانگی هیندی که تالع و چاره نویسی بخوینیته وه وه والی
داهاتووی پی بدات.. پیشگوی هیندی ته ماشایه کی کردو
مه رگی ئه وی پیشبینی کرد و وتی: به هووی ناره حه تی دلوه که
هه ته له مانگی داهاتوودا ده مریت. ئه ویش به حاله تی په ژاره و
ناره حه تی یه وه له مالی هیندی هاته دهرو، هه والی مه رگی خوئی
دا به هه موو خزم و دوستان که گوایه مانگیکی تر سه کته
ده کات و بارگه و بنه ی ده پیچیته وه بو جیهانی هه میشه یی و
وه سیه تی نووسی.

ئه م تهلقینه له قولایی زیهنی ئه ودا جیگای خوئی گرتبوو

به تو اوی و قبولی کردبوو. له و پروژانه دا خز مه کانمان باو دریکی
 بی وینه یان به و پیشگو یه هندی یه په یدا کردبوو به شیوه یه ک که
 ده یان وت: ته گهر ته و ئیراده بکات، ته توانیت که سیک
 ده و له مه ندو خو شبه خت بکات، یان ته نانه ت به ئاکامی مهرگی
 بگه یه نیت. ته م خز مه ی ئیمه پاش ماوه یه ک مرد. له حالیکدا که
 له پیشدا هر خه به ری له مهرگ نه بوو و نه شی ده زانی دلی
 نه خو شه یان نا. دلنیا م هر که س له ئیمه پرو داویک هاوشیوه ی
 ته مه ده زانیت هه ندیک ته مه به هیزی سه رسور هینه ری
 جادووی ده زانیت یا به ته واوی به دروی ده زانیت و ته و
 که سه ش باوهری پی ده کات به خورافات په رست ده یناسیت،
 ئیستا ته گهر سه ره نجامی ته م مه سه له یه هه لسه نگینین جاریکی تر
 په ی ده به یین به پو ل و گرنگی و یژدانی شاراوه له م جو ره
 پرو داوانه دا. وتمان هر شتیک و یژدانی ئاگا قبولی بکات
 پروژیک و یژدانی نا ئاگا به کرده وه ده ری ده خات. هر ته م
 پرو داوه شی بکه ینه وه: ته م خز مه ی ئیمه کاتیک چوو بو لای
 پیشگوی هندی پیاویکی تا راده یه ک سالم و ته ندروست و

داربڑراوو چالاک بوو. بهلام تهلینی سہلبی پیشگو کاری
 خوی کرد. ثم پیاوه سادہو ساویلکہ یه تہانہت یه ک
 دہقیقہ یس بیری نہ کردہوہ کہ بهلکو ثم ہیندی یه بهہلہدا
 چوویت، بهلکو بهوپہری ٹیمانہوہ بهپی وتہکانی ٹہو یه ک
 مانگی تہواو تہنہا لہمہرگی خوی بیری دہ کردہوہ. ہہوالی
 مہرگی نزیکی خوی به خزمان دہداو خوی بو مہرگ ٹامادہ
 دہ کرد. چالاکی بہردہوامی باوہری ٹہوہی پوژ بہ پوژ
 دامہزراوتر دہ کرد... لہ کوٹاییدا ترس لہمہرگ و دہقیقہ ژمیری
 ٹہو بوو بہہوی پوخانی فیزیکی لہشی.

• ٹہو پیشگویہی کہ ہہوالی دابووو ٹہوہندہی پارچہ
 داریک و کونی دیواریک دہسہلاتی نہبوو ٹہ گہر ٹہو خزمہی
 ٹیمہ ناگاداری ہیزی پوچی خوی و شیوہی چالاکی ٹہو بیواہ
 بہتہواوی ٹیلقای سہلبی ہیندی یه کہی بہرپہرچ بدایہ تہوہ
 دہیزانی کہ بیرو عاتیفہی خویہتی کہ چاودیری پہفتارو
 کرداری دہیٹ. ٹہ گہر خویمان رازی نہبین و خویمان تہسلیم
 نہ کہین ہیچ کہس ہیچی لہدہست نایہت. قسہکانی پیشگو کہ

ئه گهر نه کرایه به سه ره پرمیکی سورکراوه و دلی ئه وی پی نیشانه
 نه کرایه تا خوئی هه موو ئه مانه ی به شیوه ی ئیمان و باوه رپیک
 نه ناردایه بو و یژدانی شاراو هیچ کاریک له دهستی
 جادو گهره هیندی به که نه ده هات.

لیره دا به م ئه نجامه ده گه ین که ئیلقائات و به گویدانی خه لکی
 کاتیک کاریگهر ده بیته که له لایه ن که سه که وه قبول بکریته.
 یان به دهسته وازه یه کی تر په زامه ندی دهرونی له م مه سه له یه دا
 مه رجی سه ره کی و بنه په تی یه.

پاش ئه وه ی باوه ری ئیلقائی له و یژدانی شاراو ه تاندا
 جینگای خوئی گرت... ده بیته به شییک له ئه ندیشه تان. هه میسه
 له بیرتان بیته که هیزی هه لبراردن له دهستی ئیوه دایه. که واته
 ژبان و عشق هه لبریرن و له شوین شادی و ته ندروستی بگه رپین.
 به کییک له ماموستایانی زانکو هاته لام و که وته سکالای
 ژبانی خوئی!

- من هه موو شتیکم له دهست ده رچوه، نه مال و نه مندالم بو
 ماوه ته وه نه بونیوه هیزی له شم ماوه و نه دوست و ئاشنایه ک.

دهست دهدهمه ههر ئیشیک خراپی ده کهم.

- منیش بۆم پروون کردهوه که بۆ ههر ئیشیک دهیهویت
 نهجامی بدات ده بیټ هاوکیشه ک ریټک بخات و فهرامووشی
 نه کات؛ که توانای سه رسورپهینه ری ههر که سیټک به شیوه ی
 ریټنمایکه ریټک ئاماده ده بیټ و ئه و له باری فکری و
 مه عنهوی به وه ده و له مه ندی ده کات. ئه ندیشه ی هه لقولاوی
 و یژدانی شاراو به شیوه یه کی ئو تو ماتیک چادویری بریاره کانی
 ئه و که سه ده بیټ... له باره ی ته ندروستی به وه هه نگاوی گونجاو
 هه لگریت و ئارام و ئاسایشی پوچی جاریکی تر بۆ ئه گه ریټه وه.
 ماموستای باسکراو به پیی قسه کانی من و نه خشه یه ک که بۆ
 ژیانی خوئی کیشاو به رانامه یه کی به م شیوه یه ی خواره وه بۆ
 پروقه کردن و خو ته لقین کردنی پروژانه ی ریټکخست: (هوش و
 بیټی سنورم ریټنمویکه ری منه و من له کویره ریټگا کانی ژیان
 ریټنمویی ده کات. ته ندروستی ته واوم هه یه، پوچ و له شم له گه ل
 به کدا هه ماهه نگ و هاوسه نگن، دلم پر له میهره بانی و عشق و
 پاکی و خو شه وه یستی به، ئارامی به کی ته واو له خو مدا هه ست

ده کهم. کرداری جوان و رهفتاری جوان ته کهم به پیشه. دلنیام
ههستی دهرونم به گوپرایه لی له ویتزدانی ئاگاو بیری دروست و
رونم یارمه تی من دهدهن له چاره سهر کردنی مهسه له کانی
ژیانمدا).

پاش ماوه یک بوی نووسیم: (من دلنیا بووم که ته م تهلقیناته
رؤژانه چهن دین جار به دهنگی رون و ئارام ته موت له قولایی
ویتزدانمدا جیگا ده گریت و به رهه می خوئی ته دات، بویه ته م
هه له م قوسته وه تا به راستی سوپاسی ته و ئاموژگاری به
به نرخانه تان بکه م. چونکه به راستی تو بویت ریگای به که لک و
دروستی زیانت پیشانی من دا).

شعوری شاراوه ی مروّف پر له عه قل و ژیری به و ریگای
دروست و نادرست لیک جیا ده کاته وه، هه رگیز جه ده ل و
ده مه قالی ناکات. بو نمونه: هه رگیز به تو نالیّت: (نابی ته م
په یامه به من بسپیریت!) کاتیک هه ر سه لیات ته لیّت یان
هاوارو ناله ده که یت (من ناتوانم ته م کاره جی به جی بکه م) یان
(پیر بووم و له دهستی من ده رچوه)، (توانای ته م ئیشه م نیه) یان

(من هەر لەسەرەتاوە بێ شانس بووم) یان (واسطە و پشتیوانیکم
 نیە) و یژدانان لەم جوۆرە پەیا مانە پڕو کە لە پڕیژ دە کەن و ئەویش
 کار دانەو هەی گونجاو پیشان دەدات... لە پراستیدا ئەو خۆتانن
 لە بەرامبەر خۆش بەختیدا بەر بەست و بەر هەلست دروست
 دە کەن و، بێ چارهیی و نەداری و نەتاوانایی و لاوازی بەرەو
 خۆتان رادە کێشن.

کاتی کە خۆتان بە دەستی خۆتان بەر بەست لە پڕی خۆتاندا
 دروست دە کەن و، و یژدانی ئاگاتان پڕ لە باوەری سەلبی
 ئە کەن...

لە ئەنجامدا ئینکاری ژیری و هۆشتان کە لە و یژدانی
 شاراوە تاندا یە ئە بن. بە دەستە و اژە یە کی تر دانی پیا دە نین کە
 توانای چارهیی گرفتتان نیە و خۆتان بە کەم ئە زانن. ئالیرە و هە یە
 توشی جوۆرە هاگرتی جەستەیی و پوۆحی ئە بن و ئاسایش لە
 دەرونتاندا بار دە کات.

سەر جەم سەلبیات لە خۆت دور بخەرە و هەو، پوۆژانە چەند
 جار بە خۆت تەلقین بکە کە (بوۆ ئەو هە یە بە ئارەزووە کانم بگەم

ئه بیته یارمه تی له هۆشم وه رگرم، ئەو خۆی ده بیته رینمومیم،
من ده زانم هۆش و ژیریم ههر ئیستا وه لامی گونجاو ئە ده نه وه
به من، ئەو شته ی که به شوینیدا عه ودالم بۆم ئاماده ده کات،
هه مووشتی به گویره ی دلم ده بیته).

باشه ئە گهر ئیستا ئە وه به خۆت ته لقین بکه یته: (نه خیر من
تازه کارم ته وا وه له مه دا گیانم به سه لامه تی ده رنا که م،
رینگا چاره یه ک بۆ ئە م گرفته نیه).

دلنیا بن که شعوری شارا وه تان هیچ کاردانه وه یه کی ئیجایی
پیشان نادات و، کاردانه وه کان ساردو سه لیبی ده بن. ئە گهر
وه لامی دروستت له ئەو ئە ویت کۆشش بکه ن کۆمه کی لی
وه رگرن و له هاوکاری ئەو که لک وه رگرن... و یژدانی شارا وه ی
ئیه وه پئی به پئی خۆتان دیته مه یدانه وه.

له سه ره تا وه ده زگای سوپی خوین و هه ناسه دانتان رینک و
هاوسه نگ ده کات. بۆ نمونه: ئە گهر په نجه تان بپرا پیشنیار
ده کات که هه نگاوی پیویست ده رباره ی ده رمان کردنی
هه لگرن چونکه هه میسه ئاره زوی ژیان و به رده وامی ئەو

تھکات و، لھ نھمان و فھوتان خوی لادھدات، لھسھر تھوھ
 دھروات تا ئیوھ لھ گھستنی رۆژگار و بھلا و گھرفت بھپاریزیت.
 شعوری شاراوھشتان ویستی تاییبھتی خوی ھھی، بھلام بھم
 حالھشھوھ ریزو پیروزیی خاوھن مال دھپاریزیت، تھنھا قالبی
 تھندیشھکان و ویناندنھ زیھنی یھ کانی ئیوھ لھخویدا تو مار
 دھکات.

کاتی کھ سھرقالی دۆزینھوھ ی رینگاچارھ یھ کیت بو
 مھسھلھ یھ کی تاییبھت؛ شعوری شاراوھ وھلامی پیویستی لھلایھ،
 بھلام نارام و خو گرتن لھخوی پیشان دھدات تا شعوری ناگای
 خو تان وھلامیکی گونجاو و نھخشھ ی پیویست دارپزیت...
 کاتی کھ دھلیت: (من باوھر نا کھم بتوانم لھم گھرفته خو م دھرباز
 بکھم، بھ تھواوی شلھژاو و پھریشان بووم، عھقلم بھری ھیچ
 ناکات. لھم حالھدا ھموو نیھت و مھبھستھ کانی خو ت بھتال
 دھ کھیتھوھ و ھھرگیز بھ ئاوات و ئارھزوھ کانی خو ت ناگھیت).
 کھواتھ لھسھرتاوھ جو ش و خرؤشی دھرون لھخوت
 دوورخھیتھوھ و ئارامی و ھیوری بھ میشتکت بدھ و لھشت لھ

کشان و کشانه وه بوستینه و به راستی ئەم خاله قبول بکهیت:
 (ویژدانی شاراوهم ههر وه لامیک که نیازم پییه تی بومی ناماده
 ده کات. خوئی و لامم ده داته وه. من ده زانم که هوشی و
 زیره کی و شعروی ناوه وه م پینگا چاره ی هه مو و گرفته کانی من
 ده زانیت و، به پیی پیویست وه لام ده خاته به رده ستم. باوه ری
 قولی من گه وره یی و شکوی پوحم ده رده خات و منی لی
 به هر مه ند ده کات).

کورتە ی بابە ته که:

۱- فیکرو بیری خویش بخه ره میشکته وه تاخیر و خویشیت
 ده ست که ویت: ئە گەر ره شینی له دلتا بیت جگه له پوژره شی
 به هر هیه کی تر نابینیت. ژیانی هه رکه سیک به ره ه می ئە ندیشه ی
 خویه تی.

۲- شعوری شاراو هه گه لتانا باس و ده مه قالی ناکات.
 هه رشتیک که زه میری ئاگا پیی ئیلقا بکات هه ره وه
 وه ره گریت. ئە گەر بلیت من توانای فلان شتم نیه. له وانه یه ئەم

وتہ یہ راست بیت بہ لام ہہرگیز سہلبی نہ لیت. بیرنکی باشتر
ہہ لبریرہ و بیسپیرہ بہ زیہنت وہ کو (لہ داہاتودا تہ وہ تہ کرم).

۳- ہہ مووکہ س توانای ہہ لبراردنی ہہ یہ. کہ واتہ
سہ لامہ تی و شادی ہہ لبریرہ. تہ توانی دؤست یان دوژمن
ہہ لبریریت. لہ گہل خہ لکدا سازگارو پہ یوہ ست و سہر راست و
رؤکراوہ بہ، بہرہ مہ کہی ببینہ تہ مہ باشترین ریگایہ بوؤ فراوان
کردن و بہ ہیژ کردنی کہ سایہ تی.

۴- ویزدانی ناگا پاسہوانی بوونی مروؤقہ. یہ کہ مین تہرکی
تہ و پاریزگاری کردنی شعوری ناٹاگایہ لہ بہرانبہر باوہری
نادروستہ وہ. بہردہ وام گہ شبین بہ. گہ ورہ ترین ہیژی ٹادہ میزاد
توانایی ہہ لبراردنہ. خو شہ ختی و کامہ رانی ہہ لبریرہ.

۵- رادہ رپرین ئیلقاتی خہ لک ہیچ کاریگہریہ کی لہ سہر
تو نایت. تاکہ ہو کاری ہیژی دہرونی تو تہ ندیشہ و دروشمی
ژیانی تو یہ. تو تہ توانیت قسہی خہ لکی بہ ہیچ تہ ماشاکہ یت و بہ
سودی خو ت ہہ لسوکہ وت بکہ یت. مروؤف خواوہنی ہیژی
ہہ لبراردن و کاردانہ وہ یہ.

۶- هۆشیاری گوفته کانی خوۆت بیت. ههر وشه یه کی بیهوده که به زمانتدا دیت ته بیته هۆی کاردانه وهی هاوچه شن له توودا؛ هه گیز واژه ی سه لبی به زمانتدا نه هینیت: (من شکست ته خوۆم و، شوین و ئیشه کهم له دهست ده چیت، ته نانهت توانای دانی کریخانوشم نیه). ویزدانی نائاگاتان سوۆعبهت نانا سیت... ئیراده ی ههرچی بکه ن بوۆتان ئاماده ده کات.

۷- له بنه ره تدا پوۆحی مروۆف و هیچ جوۆره هیزیکی سروشتی دهرونی ته و له گه ل خراپه و شهردا دوۆستایه تییان نیه. بو دروست بوونی په یوهندی له گه ل خه لکدا داوای یارمه تی له هیزی دهرونی بکه.

۸- ترس له دلی خوۆتدا ده رکه و به خوۆت ته لقین بکه: (من به هیزی دهرونی خوۆم توانای نه نجامدانی هه مووکاریکم هه یه).

۹- به چاو پکی کراوه ته ماشای راستیه نه مره کان و بنه مای ژیان بکه و ترس و نه فامی و خورافات له خوۆت دورخه ره وه و، موۆلهت نه دهیت له جیاتی توۆ بیر بکه نه وه و پریار بدهن.

۱۰- تۆفەرماندەى رۆحى وىژدانى نائاگای خۆت و
 فەرمانرە وای چارەنوسى خۆتیت. ديسان ئە یلیمە وە کە هیزی
 هەلبژاردن لە تۆدا بە هیزە. کە واتە ژيان و عیشق و خۆشە و ىستى
 و ئومید هەلبژیرە.

۱۱- ئە و شتەى کە وىژدانى ئاگاتان وە ک راستیە ک قبولی
 ئە کات رەوانەى وىژدانى بى ئاگای ئە کات و لەوى هەلى
 دە گریت. کە واتە چاکە و دروستکاری و گە شىنى بە زىهنت
 بسپیرە و لە درۆ و کینه و شەر و خراپە کارى خۆت پياریزە.

هیزی بیر کردنه وه

زنجیره ی یه که م و دو وه هم

نوسینی:

جو زیف مورفی

وه رگی رانی له فارسی یه وه:

قادر دهره شیشی

□ ناسنامه

- * ناوی کتیب : هیزی بیرکردنه وه
- * نویسنی : جوزیف مورفی
- * وهرگیپرانی له فارسی به وه : قادر دهره شیشی
- * پیت چن : ئاشنا «سنه»
- * تیراژ : ۲۰۰۰ دانه
- * ژماره ی سپاردن : (۱۲۹)
- * چاپی دووهه م : (۲۰۰۵)

پیرست (۲)

بهشی سیهه م

- ۸۹ هیزی نه پراوهی ههستی دهروون
- ۹۴ پهرتوکی ژیان
- ۹۶ ههرکه سیک به رهه می بیری خوئی ده دوریتته وه
- ۱۰۲ چاودیری کردنی لهش له لایهن زه میره وه
- ۱۰۶ زه میری دهرمانکه ر
- ۱۱۱ کورتهی ئه و خالانهی که ئه بیته به ئه ندیشه بسپیرریت ..

بهشی چواره م

- ۱۱۴ دهروون دهرمانی له چهرخه کوّنه کاندای
- ۱۲۵ بیردۆزی جوّراو جوّر ده ربارهی تهلقین
- ۱۲۷ بیرو که کانی پاراسیلز
- ۱۲۹ ئه زمونه کانی برنهایم
- ۱۳۳ کورته خاله به که لک و گرنکه کان
- ۱۳۵ بابه ته کان:
- ۱۳۶ تییینی:

بهشی سیههه

هیزی نه براوهی ههستی دەر وون

ههستی دەر وونی (الشعور الباطن) خاوهنی هیزیکی سهه
 سوپهینههه و به سهه رچاوهی ئیلهههه و هوی سههه کی
 ری نیشاندههه ئه ژمیریت له ژیاندا و ناوه کان و رووداوه کان و
 شوینه کان بو ئه و دهه ده خات، و هوش و حافیزه دروست
 ده کات، سههه رای ئه وهش کو ئه نداهمی خولی خوین و
 هه ناسه دان و هه رس و هه موو کاره کانی بایولوجی ئه خاته ژیر
 چاودیریه وه. کاتیک پارویه ک خوراک ده خوین، ههستی
 دهر ونیتانه ئه یگوریت بو ماسولکه و خوین و ئیسقان و

چنراوه کانی تری له ش. به واتایه کی جوانتر ههستی دهروونه
کوئترولی دهستهاته ژیانیه کان و ئه رکه کانی له ش ئه کات و
وه لآمی هه موو داواکاریه کان پهیدا ئه کات.

ههستی دهروونی مرووف خهوتن و پشوودان نانا سیت،
به رده وام به چاوی کراوه چاودی پری ئه کات و یه ک توژ
له چالاکی ناوه سیت، که واته چاکتر وایه پیش له خهوتن
راسپیرییه پیوسته کانی پی بدریت تا ئه رکه کانی خوئی به باشی
جی به جی بکات، ئه و کاته سهر سور هینه ر سهر نجت
راده کیشیت و هیزه سهر به ست کراوه کان به ر ئه نجامیکی
دلخوازتان بو به ده ست ئه هینن، و دلنیا ئه بیت که ههستی تو
سهر چاوهی نه براوهی هیز و هووشی تو یه و ده تبه سیت به هیزه
به سنوره نه مره کانی بوونه وه ره وه،^(۱) ئه و هیزه ی که چهرخ و

۱- خوای گه وره له سور ه تی (شمس) دا که باسی خوړ و مانگ و شه وو
مروقه کان ده کات سویند به هه ریه که یان ده خوات و به و که سه ی که هه لیان
ده سوریننی ههر له و میانه ی شدا سویند به نه فسی ئاده میزاد ده خوات و به و
که سه ی که ریکی خستوون و پیکی هیناون.

فله کی دونیا و پرۆژگار هه لئه سورپینیت و جولهی تهستیره کان و هه ساره کان و خوۆره کان و خرکه کانی ئاسمان پیک ده خات و خوۆره کان دا ته گیر سینیت.

ههست و زه میری تو به هیلانهی ئیلهام و ئامانج و ئاره زوو و بهرزه کانی ئیوه ته ژمیریت. شکسپیر هه ر له پیری ته و ههست و زه میره وه بو په ی برد به پرۆ حیات و توانای هاو چه رخه کانی خووی و پسپۆرانه پیک خستن و به شیوهی شاکاریکی نه مر پیشکشی کرد به جیهانی هونه ر.

په یکه ر تاشی یونانی «فید یاس» له مهر مهر و برونز و (برنجه) چه ند شاکاریکی سه ر سور هینه ری به دی هیناوه، ته و دوو هونه ر مهنده ی ههستی دهروونی «رافائل و بتهون» ی رینمویی کرد بو به دی هینانی شوینه واری که م وینه و نه مر.

یه کییک له نه شته ر گه رانی مروّف دوست به ناوی دوکتور «ئیدیل» Esdaille که له ساله کانی ۱۸۴۳ - ۱۸۴۶ له به نغالدا ئیشی ده کرد سه دان کاری نه شته ر گه ری به بی که لک وه ر گرتن له هو کاری بیهوش کردن که هیشتا دانه هینرا بو و ته نجامدا. به م

کارانه‌ی هه‌موو جیهانی سه‌رسام کرد. سه‌ر سوڤمان له‌وه‌دابوو
 ئەم نەشتەر گەریانە که هه‌ندیکیان برینی دەست و قاچ و گری‌ی
 شیر په‌نجە‌ی یان نەشتەری می‌شک و گو‌یچکە و چاوو هیتربوو
 به‌هۆی بی‌هۆشکردنی می‌شکه‌وه جی‌ی به‌جی‌ی ئە کرا. له‌وه‌یش
 سه‌ر سوڤه‌ینه‌رتەر ئە‌وه‌بوو که‌رپژە‌ی زیان و خراپه‌کردن به‌دو
 یان سی‌ی له‌سه‌دیش نە‌ئه‌گە‌یشت. ئە‌وه‌نە‌خۆشانه‌ی که‌ئه‌خرانه‌ژیر
 نەشتەر گەریه‌وه هه‌ستیان به‌هیچ ژانی‌ک نە‌ئه‌کرد وه‌هیچ
 نە‌خۆشیه‌ک له‌ژیر نەشتەر گەریدا نە‌ئه‌مرد.

دوتۆر «ئیدیل» پیش له‌ده‌ست پی‌کردنی نەشتەرگەری
 نە‌خۆشه‌کانی خویی به‌که‌لک وەرگرتن له‌ (هینیۆ‌تیزم) ته‌لقین
 ئە‌کرد که‌نە‌ژان هه‌ست پی‌ئە‌که‌ن و نە‌تووشی هه‌وکردنیش دین
 نە‌تووشی زیانی لام لایی و لاوه‌کی تری نەشتەرگەری به‌که‌یش
 ئە‌بن. ئە‌بی‌ت له‌یادمان نە‌چیت که‌ ئە‌م جه‌ره‌یانانه‌ساله‌هاپیش
 له‌داهینه‌کان و دۆزینه‌کانی «لوئه‌ی پستۆر و جوزیف لیتەر» بوه.
 له‌وزه‌مانه‌دا هیشتا مه‌لبه‌ندی گه‌شە‌ی به‌کتريا و هۆ‌کاره‌کانی
 هه‌وکردن و گه‌نین له‌ئه‌نجامی (ئیسترلیزه) نە‌کردن و اتا

(تعقیم) (۱) نه کردنی ئامیره کانی نهشتهر گه‌ری و نه‌ش و نمای
میکروپ پروون نه‌بویه‌وه. یه کیچک له‌هۆ کاره کانی دوکتور
ئیدیل و توش نه‌بونیان به‌هه‌وکردن و گه‌نین ته‌گه‌رپته‌وه بو ته‌و
ته‌لقینه که نه‌خۆشه کانی خستوته ژیر کاریگه‌ری وی وه
زه‌مینه‌ی فیکری ئیجابی بو وه‌رگرتن و قبول کردنی
په‌یامه کانی خۆی ئاماده کردوه.

له‌مانه‌ش سه‌رسوره‌ینه‌تر ته‌وه‌یه چۆن چۆنی دوکتوریکه
نه‌شته‌رگه‌ری نزیکه‌ی سه‌د و نیویک له‌مه‌وپیش ئاگادار بووه
له‌توانا و کارایی زه‌میری نا‌ئاگایی. ته‌م مه‌سه‌له‌یه خۆینه‌ر والی
ناکات که رۆبچیت له‌ئه‌ندیشه‌ی ته‌و بونه سه‌ر سوره‌ینه‌ره‌ی
ده‌رونی خۆی و به‌هره‌ بگریت لی‌ی بو له‌به‌ره‌و پیش بوونی
ژیانیدا؟ چاویکی تر بخشینته‌وه به‌توانا کانیدا: توانای ده‌ره‌کی
بینایی و بیستن و ئاماده‌یی سه‌ر به‌ست کردنی مروّف له‌هه‌موو
کوّت و به‌ندیچک به‌تایبه‌تی ژان و شله‌ژان و ئازادی رۆحی و

۱- تعقیم: قه‌لاچۆ کردنی هه‌موو به‌کتریا‌یه که وه‌ داخستنی ناوه‌ندی
قه‌لاچۆ کراو له‌سه‌ر هه‌موو جوّره‌ به‌کتریا‌یه ک.

لهشی و ئاماده کردنی مروّف بو دۆزینه وهی رینگا چاره‌ی
 گرفته کان و دژوارییه کان^(۱)، سه‌رجه‌می ئەم ئیمکاناته و
 زۆریکی تر ئیوه ئاگادار ئە کاته وه له هیزی ده‌روونی موعجیزه
 گه‌ریک که له ده‌روونی خو‌تاندا هه‌یه که چۆن ئە‌بیته هۆی
 به‌رز بونه وهی هۆش و فیراسه‌ت تان له کاتی دروست بوونی
 قه‌یران و دژوارییه کانی ژیاندا تا بتوانیت رینگا چاره‌یه‌ک
 بدۆزیته وه خو‌ت له و ته‌نگیه ده‌رباز بکه‌یت.

په‌رتوکی ژیان

بیرو باوه‌ر و بو‌چون و بیردۆزه کانی ژیانی خو‌ت هه‌رچی
 هه‌ن با‌بین له‌سه‌ر روی زه‌میری خو‌ت هه‌لی کو‌له. رۆژگارێک
 دیته پێشه‌وه که‌له دیارده کانیان به‌ئهن‌دازه‌ی پێویست تو‌یشوو
 بگ‌رین. ئە‌و شته‌ی که‌له‌سه‌ر له وحه‌ی زیه‌نت ئە‌ینوسیت

۱- خوی گه‌وره له سوره‌تی (الانبیاء) داباس له‌وره‌به‌رزی و بی ئومید
 نه‌بوونی پێغه‌مبه‌ر ده‌کات له‌ئاست ئە‌و هه‌موو ئیش و ژانه‌دا (وایوب‌اذا
 نادى ربه انى مسنى الضروانت ارحم الراحمین).

رؤزگارېنک سهوز ټه بېت و بهرهمی خوئی ټه دات.

هه رکه س له ژباندا دوولایه نی هه به، عهینی و زیه نی یان
 دیار و نادیار یان ټه ندیشه و دارپژ راو. بیرو که کانی مروؤف
 به هوئی میسکه وه که ټه ندامی وجدان و ټاگا و عهقلانی هه ر
 مروؤقیکه وهر ټه گریټ، کاتیټک زه میری ټاگا و عهینی که سیټک
 به ته و اوئی ټه ندیشه به کی وهر ټه گریټ و ره وانه ی ټه کات بوؤ
 قولایی زه میری خوئی، تا به پیئی پیویست شیوه ی خوئی
 وهر گریټ و له ل و موله تی دلخوازدا به شیوه ی ټه زموون
 خوئی ده ر خات.

له پییستر ټا ماژهم به وه کرد که ههستی دهروون
 «شعورالباطن» تاقه تی چه نه بازی و موجداده لای نی به.
 هه رچیه کی پی بدهیت قبولی ټه کات و به شیوه ی حوکمیکی
 براوه لای خوئی تو ماری ټه کات. هه ر له بهر ټه وه به هیه که س
 تا کو تایی ته مه ن و اته: بهر ټه نجامی لیکولینه وه ی زه میری ټا گاتان
 وهر ټه گریټ. ساتیټک له نووسین و هه لکولین له سه ر په رهی دل
 ناوه ستیټ، وه بیرو که کانی بو ټه و ټه زموونه به دی دین. لیکولهری

به ناوبانگی ئەمەریکایی به ناوی «رالف ئالدۆ ئەمیرسون» لەم
بارە یه وه به م شیوه یه رای خۆی دەر دەرپریت:

**«مرۆڤ بونە وه ریکه به درێژایی رۆژ ساتیک
له بیر کردنه وه ناوستیت»**

هه رکه سیک به ره می بیری خۆی ده دوریته وه
«ویلیام جیمز» باوکی ده روون ناسی ئەمەریکی باوهری
وايه ئەو هیزه ی که هه موو بونە وه ر ئە بزوینیت هه ر ئەو
هیزه یه که له ده روونی هه ر که سیکدا خۆی هه شارداوه وه هه ر
ئەو زه میری شاراوه ی شه په یه وه ست ئە ییت له گه ل ده ریای
بی سنووری هۆش و ژیرییه وه و له ئەو سه رچاوه ی بی سنووری
قانونی ژیان خۆراک وه ر ئە گریت.
بوونی ئەم هه موو سته م و سه راسیمه و به دبه ختی و داماویه
سه رچاوه که ی په ی نه بردنی په یه ونندی دروستی مرۆقه له نیوان
ویژدانی ئاگا و نا ئاگای خۆیدا و نه ناسینی کرده وه و توانایه تی.
ئە گه ر ئەم دوانه و اتا ویژدانی ئاگا و نا ئاگا به شیوه یه ک پیکه وه

هه ما ههنگ بین و هاوکاری بکن خاوه نه که یان له چالاکی و
 ئومید و تهندرستی و گه شینی تیر و پاراو ته کهن.
 نه وشته ی که له زه میری تودا شیوه ی کیشراوه و پروژگار یک
 له ژیا ئا ئاسه واری ده رته که ویت، نه و راستیه یه که موسا و عیسا
 و داود و زه رده شت و (ئالتوتسو - Tsea - ALO) ئاماژه یان بو
 کردوه (۱).

نه وشته ی که زیه نی مروّف وه ک راستیه ک وه ری نه گریّت
 و له هه ل و مه رج و پروداوی تایبه تیدا نه گه ری ده رکه وتن
 پهیدا نه کات بو جی به جی بوونی ئەم مه سه له نه بیّت په فتار و
 عه واتف هه ما ههنگ بن. ئیره ده ستووری کار و کاردانه وه
 له هه مو و سروشتدا به پروونی نه بینین، نه گه ر له نیوانی ئەم
 دووانه دا هاودهنگی و هه ماههنگی دروست بیّت ته عادل و
 هاوسهنگیش به دی دیت. به واتایه کی جوانتر له نیوانی نه وه ی

۱- دوا پیغه مبه ریش (محمد) درود و سلاوی خوی لی بیّت ئاماژه ی بو
 ئەم راستیه کردوه تفاء لوا بالخیر تجدوه» وه ئەم حه دیسه قودسیه ش
 ده فه رمویت: «انا عند ظنّ عبدي بي».

ده بدهیت و ئه وهی وه ری ده گریت ئه بیته هاوسه نگی و
 هه ماهه نگی هه بیته، ناکامی و شکسته کانی مروّف هه لقولاوی
 ئاره زووی سه رکوتکراو و تیر نه کراوه.

ئه گهر ریگا بدهن به بیر کردنه وهی سه لیبی له ههر لایه که وه
 خووی بکات به ناو فیکرو میشتکاندا ئه بیته هووی دروست بوونی
 ههست و عه واتفی و یرانکه ر و به شیوه یه ک له مه لاسی
 سه ره هلداندا ئه بیته. ئه م جوّره و روژانه سه لیبانه زوّر به ی کات
 خوویان له شیوه ی برینی (قرجه) ی کوّ ئه ندامی هه رس « گه ده و
 ریخوّه و ئه ندامه کانی تر» وه له نارپه حه تی دل و فشاری خوین و
 جوّره هاشله ژان و نائارامی خوویان ده ره ئه خهن، راستی
 له کاتی کدا له ئاوا حالیکدا چ بیریک ئه دات له میشتک چوّن
 هه ستیک بو دروست ئه بیته؟ وه لامی راسته قینه ئاوا یه
 که هه موو به شه کانی وجودتان وه لام ئه داته وه و ئه و بیرهی تیا
 ئه خوینریته وه. حاله تی له ش و ته ندروستیتان و حاله تی
 ئابووریتان و دوّست و هاوړپیکانتان و جیگای کوّمه لایه تیتان،
 هه مووی به ره هم و کاردانه وهی زه نیاتیکه که خوّتان دروستان

کردوه، وه واتای ئه و شته یه که له زه میری شاراو ه تانا رهنگی
 داوه ته وه، له ته واوی قو تاغه کانی زیانتاندا سهر هه لئه دات.
 ئیمه به قبول کردنی بیری سه لپی و ویرانکه رژیانی خو مانمان
 له ده ست داوه. به در یژایی ته مه نی خو ت توشی تور ه یی شیت
 ئاسا بو ویت؟^(۱) یان بی هوده گیر و ده ی ترس و حه سودی و
 ههستی تۆ له سه ندن بو ویت؟ ئه مانه هه موو بیرو ئه فکار یکی
 زه هراوین که له سهر خو و پله به پله دزه ئه که نه ناو زه میری تۆ وه
 و ژاراوی ئه که ن مرو ف به ئه ندیشه ی زه هراوییه وه نه هاتۆ ته
 دونیا. ریگا چاره ش پاراو کردنی زه میره به ئه ندیشه ی پاک و
 پروون و ده ره پهراندنی ئه و ئه ندیشه ناپا کانه ی که تیا هیلانه یان
 کردوه. به ههر ئه ندازه یه ک سهر که وتو بیت له ده ر کردنی ئه و
 ئه ندیشه نه دا به و ئه ندازه یه ش ئه توانیت رابووردوی ناله باری
 خو ت فری بده یته زه مبیله ی فه راموشی.

۱- خوی گه و ره داوا له پیغه مبه ر ده کات که به سهرهاتی کوره کانی
 ئاده م بو ئومه ته که ی بگیر یته وه که چون توشی ده ردی حه سه د هاتوو وه
 و به و هویه وه برا که ی خوی ده کوژیت. به و کاره یه که م خوین ریژی
 له سهر زه وی ئه نجام درا.

چهند سال له مه و پیش من (جوزیف) توشی گلاندنیکی
 شیرپه نجه بووم. دوکتوره کان ئومیدیان بری بوو. رۆژیک
 قه شه یه ک هات بو سهردانم و ههستی به په ژاره و نیگه رانی من
 کرد کاتر میریکی له باخه لیا ده رهینا و ووتی:
 سهیری ئەم کاتر میره که وه ستایه ک که دروستی کردوه
 له کاتی پیوستیشدا ته توانیت چاکی کاته وه».

ئه وهی هینایه یادم که هوشی شاراوهی من (زه میر) وه کو
 ئەو سهعات سازه وایه ههروه کو له دارشتن و دروستکردنی
 لهش و رۆحی ئیمه دارۆلی هه بو خویشی ته توانیت عه یبه کانی
 چاره سه ربکات. تهنه شتییک که ئیمه بیکه ین ئه وه یه که داوای
 لی بکه ین سه لامه تی و تهنه دروستی ته و او مان بو بگپرته وه (۱).
 من تهنه مرینات و مه شقی رۆژانه مم بهم شیوه تهنه لقیناته دهست
 پیکرد:

«سه رجه می ئەندامه کانی له شم هوش و زه میرم پیکی

۱- وه ک پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ له نزای ئیواراندا ده یفه رموو: (ئه ی
 په روه ردگارم لهش ساغ و تهنه دروستیم باش که یته و چاوو گویم
 سه لامه ت که یته).

هیناوه. ئیستا خوی ئەزانیت چۆن شیفام بو دروست بکات،
 وه عهقل و ژیری ته وه كه ئەندام ئاساكان و چنراوه كان و
 ماسولكه كان و ره گ و ئیسقانم پىك دینیت. ته و به خششه
 خوايه ده رمانكه ره كه له وجوى مندا هه به هه ر به شىكى له
 وجودى من سه رله نوئى دای ئە پرێژته وه و جارێكى تر
 ته ندروستى و سه لامه تى بو من ته گىرێته وه. له توانای هوشى
 دروست كه ره م ئاگادارم و ئومیدم پى به ستووه».

رۆژانه سى جار به دهنگى به رزو دانه دانه ئەم وشانه م
 دوباره ته كرده وه و سه رئه نجام له پاش سى مانگ ئاسه وارى
 به رهه مى موعجيزه ئاسای ته وه م دى كه له رى پىستم هىچ
 شوينه وارىكى گرىكه نه ما.

به وشيوه به بينتان به تىر كردنى زه مير له ئىلقاتى ئىجابى و
 سه لامه ت به خش و په يامى پرله ئومید و گه ش بينى خرابترين
 گلاندى نه خوشى له ناو بردو به كىك له موعجيزه كانى ته لقينم
 به چاوبىنى.

چاودیری کردنی لهش له لایه ن زه میره وه

له وکاته دا که له ناو نویندا خۆت مت کردوه یان له شیرینی
 خه ودایت، زه میرت به شیوه یکی ماندونه ناسانه و هوشیار و
 بیدار چاودیری ته واوی ئه رکه کانی ژیانی لهشی تو ئه کات
 (ئه ویش به بی یارمه تی زه میری ئاگا). بو نمونه کاتیک
 خه و توت دلی تو به شیوه یه کی به رده وام رپیک و پیک له سه ر
 چالاکی و لیدانی خوی به رده وامه، سیه کانت سره وتن و
 پشوودان ناسن به هه ناسه دان و دانه وهی هه وای پاک وهر
 ئه گرن و هه وای پیس ده رئه که ن. وه هه روه ها کو ئه ندامی
 هه وای پاک وهر ئه گرن و هه وای پیس ده رئه که ن.
 وه هه روه ها کو ئه ندامی هه رس و گورچیه کانت و باقی
 ئه ندامه کانی تر. به کورتی سه رجه م ئه رکه کان و جولّه و
 کرداره پرنهینی و ئالۆزه کانی لهش ئه خاته ژیر چاودیری به وه.
 موه کانتان له خه و و بیداریدا به گه شهی خو یان درپژه ئه دن.
 زانایانی زینده وهر ناسی ئه م خاله یان سه لماندوه که لهش له کاتی
 خه و تنیدا زیاتر له کاتی بیداری عاره ق و ژاره کانی ناوه وه

دهرده دات. ته نانهت بینایی و بیستن و باقی ههسته کانی تو
 له کاتی خه وتندا دهست له چالاکی هه لئاگرن، وه نموونه ی
 له بهرچاوی ئەمەیش ئەو رینگاچارانه ن که لیکۆله ره وانی
 جیهانی زانست له جیهانی خه ودا پی ی گه یشتوون. جار
 جار پیک ری ئەو که ویت که تووشی قهیرانی ده مارگیری و
 شله ژان و ترس و په ژاره بویت، له م کاته دا و یژدانی ئاگات
 سیسته م و ئاههنگ و سروشتی دل و جو له ی سیه کان و
 ئیشه کانی گه ده و ریخۆله کان تیک ئەدات، به شیوه یه کی تر بلیم
 قالبی ئەندیشهت کاره هاوسهنگ و هه ما ههنگا کانی زه میرت
 نارپیک و سه راسیمه ئە کات.

که واته کاتیک له باره ی فیکریه وه تووشی گرفت و
 ناره حه تی و شله ژان بویت، چا کترین کار ئە وه یه به و په ری
 ئاسوده یی رابکیشیت، چه رخه خیرا و بین گرتوه کانی فیکره ت
 له جو له ی پر جۆش و خرۆش و دیوانه بوت بوه ستینه. پاشان
 له گه ل زه میرتدا بکه وه ره وه گفتوگو و داوای لی بکه ئارام و
 خوین ساردیت بو بگپیته وه.

ئه و کاته له و په ږی شله ژاندا ئه بینیت که وجود و بونی
 دژوارت به ره و ئارامی ئه گه ږیته وه پاش کاتیکی که م له وه ه موو
 جوش و کولان و وروژانه ئاسه واریک نامینیت. ئاگاداریت
 له گه ل زه میری خو تا ئه بیت جددی و فه ماندانه گفتوگو بکه یت
 تا گوئی له فه رمانه کانت بگریت و جی به جی یان بکات. زه میر
 ره غبه تی وایه هه میسه ژیانتان له گرتی روژگار بپاریزیت و
 به هر نرخیک بووه ته ندر و ستیتان به رده و ام بکات. هه رئه وه
 که هانتان ئه دات به حوکمی غه ریزه منداله کانتان خوش بویت
 وه ئه وانیش ئه وه هه سته تا کو تایی ته مهن بپاریزن. (۱) ئه وه هیزه
 (خارق العاده) یه که ئه گه ر زه هر یکی کوشنده ت خوار دیتته وه
 ده ری ئه کاته ده ره وه، چه ندین جار به در یژای ته مهن ئه م
 کرداره دوباره ئه کاته وه و بی ئه وه ی تو ئاگات له م فیدا کاریه
 مه زنه بیت.

۱- خوای گه وره له سوره تی (فرقان) دا ده رباره ی سیفاتی ئیمپانداران و
 به زمانی حالی ئه وان ده فه رمویت: (په روه ردگارا هاوسه ر و مندالانیکمان
 پیبه خسه که چاوو دلمانی پی رووناک بیتته وه، وه بمانکه به پیشه نگی پروا
 داران).

یه که مین شتیک که پیویسته سه رنجی بدهیت و گرنگیه کی
 تایه تی هه یه ته وه یه که زه میر ساتیک له چالاکی ناسره ویت و
 شه و رۆژ له کۆششی بی و چاندایه، خه و و غه فلهت نانسیت،
 وه ستا و میعماری له شی مروّقه، به لام که سانیک زور که م
 ئاگایان له ئەم چالاکیه شه وانه رۆژی و جموجولی بی دهن و
 ئارامی (زیهنی) خویانه هه یه. مروّف زیاتر له گه ل هه ست و
 زه میری ئاگای خویدا سه روکاری هه یه نه له گه ل قولایی
 زه میری له بیر کردوی خوی. جا بویه پیویسته خشت خشتی
 مالی زه میر به شادی و چالاکی و گه شینی و ئومیده واری
 دابریژریت به شیوه یه ک جیگایه ک نه مینته وه بو ئەندیشه ی بی
 ئومیدی و غه ماوی. ئاممان ئەم جوّره ئەندیشه نه نیریت بو
 زه میری شاره و هت (ضمیر الباطن)!

بزانه که ئاو شیوه ی ته و لوله یه وه ره ئه گریت که به ناویدا
 تپه رته ییت، هه ر وه هائه وشته ییش که له زاتی ئیوه دا هه یه به پیی
 سروشتی ئەندیشه تان شیوه وه ره ئه گریت و خوی پیشان ته دات،
 ته و زه میری تویه و که به پیی به ره مه می ئەندیشه ت شادی و

چالاکی و خوش بهختی و گه شیبینی به ناو لوله‌ی و جودتا
 نه بات وه یان به پیچه وانه وه. که واته به چاویکی دوست و
 پشتیوان و هاو رپیه کی موعجیزه دورست که ری هه میشه
 سهیری بکه و تهو شته‌ی تهو ویت به لوله‌ی وجود تا
 بیگوزهرینیت خوٚت له پیشیا دیاری بکه.

زه میری ده رمانکه ر

خاتوو بیر «Bire» ژنیکی نابینابوو توانی به موعجیزه‌ی
 زه میری به توانای خو‌ی بینایی به ده‌ست بهینینه وه و تائیتایش
 پهروه‌نده (ملف) ی پزشکی تهو له بنکه‌ی «لورد» له فره‌نسا
 دا دانراوه و پزشکیه کانی پله بالای تهوی مؤری قبولیان
 لی داوه.

له نوٚقه مبه‌ری ۱۹۵۵ دا، گوٚقاری «میک کال» له م باره‌یه وه

ئاوای نویبوو:

«چه‌نده‌ها جار پزشکیه کانی پسپوری چاو دوای پشکنینی
 ووردی چاوه کانی خاتوو (بیر) ئاشکرایان کرد که (اعصاب) ی

چاوه کانی خراپ بووہ و ہہرگیز تہ گہری دروست بوونہوہی
 نیہ، بہ لام بہ شیوہ یہ کی سہر سورہینہر یہ ک مانگ دواہ
 پشکینہ کانی کوتوپر چاوه کانی خاتوو بیر پروون بوونہوہ، تہم
 مہسہ لہ یہ جہنجالیہ کی فراوانی لہ ناو کو مہ لگای پزیشکیدا
 دروست کردوہ» (۱)۔

زوریک باوہریان وابوو خاتوو بیر لہ تہنجامی
 خواردنہوہی ٹاوی کانزایی (معدنی) شیفا بہ خشی ناوچہی

۱۔ من خوم کوریک و کچیک لہنزیکہوہ تہناسم لہوانہ یہ ناونیشانیاں
 بدن گلہیم لی چبکہن... کورہ کہ وہ ک لہشہویکی تاریکدا کارہبا
 بکوڑیتہوہ ٹاوارہ شایی بہسہر چاویدا ہات و کویربوو، پزیشکہ کان
 وتیان: تہمہ نہخوشیہ کی ناسراوہ و بہہیچ شیوہ یہ ک چارہی ناکریت۔
 بہ لام ٹیوارہ یہ کی رہمہزان خوی و ہاوری کانی دست بہدوعا رویان
 کردہ پەروردگار و زور پارانہوہ و ہہر تہوکاتہ لہ ناو ہاوریکانیدا خہو
 زوری بوہانی و خہوت و ہاوریکانی بہجی یان ہیشٹ کاتی ٹیوارہ
 لہخہوہستا ہہردوو چاوی ساغ و بی عہیب دہیان بینی۔ کچہ کہش یہ ک
 چاوی کویر بوو چہند سال بہسہریا تپہری و چاوه کہی نیشٹ و
 پوکہ یہوہ و شوینہ کہی چال بوو بہ لام بہیانہ ک لہخہوہستا تہو
 چاوه کہی کہہر نہمابوو ہہروہ ک تہو چاوه کہی دیکہش گہش و
 جوان دہرکہوت و تہیبینی تا ٹیستا ہہردوکیان ہن و چاویان ساغہ۔
 (وہرگیر)۔

(لورد) شیفای دهست که وتوه، به لام راستی مه سه له که نه وهیزیه
 شاراوه بوه که له زه میری نه ودا حه شار درابوو نه وی له ناینایی
 رزگار کرد و جارینکی تر موعجیزه ی هیزی دهروونی سه لماند.
 له راستیدا خودی شیفادهر له نه ندیشه و دهروونی نه ودا قهراری
 گرتبوو، بویه له پیشتر هر به و شیوه یه ئامازه مان به مه کرد
 که باوه رو ئیعتقاد نه ندیشه یه که که له زه میردا هه لئه گیریت و
 نه پاریزریت و له پاش نه وه ی قوبولکرا به شیوه یه کی خو
 نه ویست وه لامی ئیجابی نه داته وه. مه سه له ی خاتوو (بیر)
 پشتگیری نه م راستیه نه کات که نه و به ئیمان و باوه پر به مه ی که
 له (لورد) شیفای دهست نه که ویت به ره و نه و ناوچه یه رویش
 و له وی هیزی شاراوه ی شیفای به خشی دهروونی نه و به ته واوی
 توانایه وه که وته کار و بینایی نه وی بوچاوه کانی گیرابه وه.
 هیزیکی دهروونی توانی بیت شیفای ژنیکی کویر بدات ئابا
 ناتوانیت ده مارینکی تیچوو و ریکبخاته وه و ژبانی بکات
 به به ردا؟ نه مه ش به سراوه به پله ی ئیمان و باوه پری نه و که سه وه.
 به کیچک له دوسته کانم سیه کانی تووشی شیر په نجه بو بو

شیوهی دهر مانکردنی خوئی بوم نوسی بهم شیوهیه: «ههر روژ
 چند جار پائه کشام و له کاتیگدا له باری روچی و له شهوه
 خومم نارام ته کرد به و شتانهی ته که و تمه گفتوگو له گهل خو مدا:
 له ژیر پیمه وه تا قوله پیم ساقی پیم ههست به نارامی ته کهم،
 پاشان چاوم له خه و گهرم ته بوو له و حاله دا ته م راستیه م دهست
 ته کهوت: بیری ته ندروستی و لهش ساغی هه موو گیانم
 ته گریته وه و هه موو زه میرم پر ته کاته وه».

ته م دوستم له م نه خوشیه کوشنده یه رزگاری بوو له پاش
 ته وه به ههر کهس ته گه یشته ناموژگاری ته کرد که جگه
 له ته ندروستی و چالاکی هیچ ته ندیشه یه کی تر نه سپیریت
 به زیهنی خوئی.

دوست و ناسراویکی ترم که به ته واوی ئیفلیج بو بو
 وه ههر گیز توانای هه لس و کهوتی نه ما بوو، ناموژگاریم کرد ته م
 ته ندیشه یه بخاته زیهنی خویه وه که گوایه چاک بو ته وه و
 له نویسنگی کاره که یدا دانیشته وه وه لایمی ته له فونات ته داته وه
 و به ملا و به ولادا به چالاکی دیت و نه پروات، به کورتی بیری

سهلامه تی ته واوی له زه میریدا پروینیت. تهو به ته واوی ئیمانی بهم خاله هه بوو که ته بیت ته م باوه ره بسپیریت به قولای زه میری خوئی وه له سهر ته م بنه مایه که وته یاری کردن و به جوانی و به بی کوتایی له سهر ته م خاله ئیشی کرد. خوئی له نویسینگه که یدا ته بینی و سه رگه رمی ئیش بوو. بهم شیوه به ته یویست زه میری حالی بکات که کاری ئیجایی چونه و چونکو خوئی ته یزانی زه میری وه ک فیلمی وینه گرتن وایه هه رچی که پی بدریت هه ر تهو له خویدا تو مار ده کات.

چه ند هه فته به ک بهم شیوه به تپه ری کرد، روژیک هاوسه ر و نه خوشه وانه که ی له مال ده رچوبون و ته له فونی ژووره که ی زه نگی لی دا و هه ر به رده وام ته زرن گایه وه و هیچ که سیش نه بوو هه لی بگریت. تهو ده «۱۰» متر دوور بوو له ته له فونه که وه، ناچار بوو له شوینی خوئی راپه ری و خوئی که یاند به ته له فونه که. هیزی شاره و ی ناو زه میری کاری خوئی کرد بوو وه هیزی ده رمانگه ری بوونی خوئی سه لماند.

راستی مه سه له که ته مه بوو که له زه نی ته ودا هو کار ئیکی

رېنگر خۆى دامەزراندبوو رېنگاى لەو ئەگرت كە هېزى
 هېدايەت و جولەو راكېشان بگات بە پېكانى، وە لە ئەنجامدا
 خۆى دانى پېدا ئەنا كە بە هېچ شىوہ يەك تواناى جولاندنى
 قاچە كانى نى يە. كاتېك سەرنجى خۆى لە توخمى
 دەرمانكەرى دەروونى خەست كرده وە ئەم هېزە توانى ھۆكارە
 ويرانكەر و رېنگرە كان لابادات و لە ئەنجامدا قاچە كانى تواناى
 رابووردوى خۆيان بە دەست هېنايە وە.

کورتەى ئەو خالانەى كە ئەبىت بە ئەندىشە بسپىررەت

۱- زەمىرى مرۆف سەرجه مى كارە ژيانىيە كانى لەش
 كوئترۆل ئەكات و وەلامى ھەموو مەتەل و پرسيارېك
 ئەدۆزىتە وە.

۲- پېش لە خەوتن چاويك بە قولايى زەمىرى خوتا بگېرە
 و جارېكى تر باوهرى خوت بە هېزە موعجيزە يە كەى پتەو بگە.
 ۳- ئەو شتەى كەرەوانەى قولايى زەمىرتى ئەكەيت
 بە شىوہى ئەزمون ئازمايش و رودا و لە ئەندىشە تدا نەقش

ئه به ستیّت. که واته ئاگاداری ئه و ئه ندیشه و باوه پرانه بیت
که ئه سپیریّت به زیهنّت و له جوّری و یرانکه ر و رهش ره وانهی
زه میرت نه که یت.

۴- ئه سلی کار و کاردانه وه لایه نیکی گشتی هه یه. ئه گهر
ئه ندیشه به کار دابنن کاردانه وه یه ک وه لامی ئو توّماتیکی
ئه بیت له به رانه ر ئه ندیشه وه: که واته هوّشیاری ئه ندیشه تان بن!
۵- ئه گهر ریگا بدن به ئه ندیشه تان که له پشتی گرفت و
ریگره کانه وه له شوینی خوئی پی بکوئیّت به زه ویدا (راوح)
بکات زه میریشتان به ناچاری شوین که وتوی ئه و ئه بیت
له ئه نجامدا خوّتان زیندان و ئه سیری ئه ندیشه ی رهش و بیری
نه زو ک ئه که ن.

۶- ژیانی راسته قینه کاتیک له وجودی ئیوه دا که له ریژ
ئه بیت و لافاو ئه کات که ئیوه باوه پرتان به م مه سه له یه هه بیت:
«من دلنیام هیزی زه میرم که ئه و ئاره زووی له مندا بزواندوه
هه ره وه ها بویشم ئه نجام ئه دات».

۷- ئیوه تواناتان هه یه ئه رکی ئه ندامه کانی له شی خوّتان
وه ک: کو ئه ندامی هه رس، دل، هه ناسه و... و بخه نه ژیر

کۆنترۆلی خۆتانەو بەو مەرجهی کە تەشویشی و نینگەرانی و
غەم و ترس لە خۆت دوور خەیتەو و زەمیری خۆت
پەرلەشادی و تەندروستی و ئاسودەیی کەیت تا ئەرکە کانی
ئەندام ئاسان کەن و بگەرێنەو سەرباری سروشتی خۆیان.

۸- ئەگەر و یژدانی ئاگای خۆتان تێر بکەن لە ئومێد و گەش
بینی، زەمیری باتن و نا ئاگاتان وە فادارانە وە لامی ئیجابی
ئەداتەو بە ئەندیشه تان. (۱)

۹- بەردەوام (۲) چاوە پێی سەر ئەنجامی خێر و خوشی
هەر کارێک بە؛ تا بە سەر سوپرمانەو و شاهیدی کرانەو وە ی گری
کوێرە ی ژبانی خۆت بیت ئەو شتە ی کە لە زیهنی خۆتدا
ئەبوە شینیت هەر ئەو ش ئەدروویتەو.

چارەسەری دەروونی لە چەرخی کانی رابردوودا

۱- گوواری (دانستانیها) هەوآلی مورتازیکی هیندی بۆلاوکردهو کە
توانی هەموو ئەندامە کانی لەشی بخەوینیت بۆ ماوێ چل رۆژ تەنانەت
رینگە ی دامۆمیایی بکەن و بیخەنە قەبرەو و پاش چل رۆژ دەریان
هینایەو هەموو ئەندامە کانی لەشی خستەو کار.

۲- پینگە مەبر درود و سلاوی خوای لی بیت دەفەر مویت: «تغاء لوا بالخیر
تجدوه».

بهشی چواره م

دهروون دهرمانی له چهرخه کونه کاندایا

مرۆف ههر له سه ره تا وه با وه پری به مه هه بو وه که هیزیکی
 دهرمان کهر له وجودیا چه شار درا وه که ته توانیت ئه رکه
 هه ستیه ئاساییه کانی له ش کۆنترۆل بکات ته نانه ت له هه ندیک
 هه ل و مه رجیشدا ته بیته هو ی که م کردنه وه ی ژان و نه خو شی.
 میژووی هه ر شار ستانیه تیه ک ته توانیت نموونه یه کی زۆر
 له م باره یه وه بخاته روو له چهرخه کانی سه ره تای میژووی
 شار ستانیه تی مرۆفدا جادوو گه ران و ساحیران بوون که
 به که لک وه رگرتن له هیزی دهروونی و رو حی مرۆف

وه به به کارهینانی نفوزی خوځیان، دهوور و پشت و بنه ماله و خیلان خستو ته ژیرگار یگری خوځیان و گه یشتوون به ئامانجه کانی خوځیان، ئیتر سه لبی یان ئیجایی هیزی شیفادانی خوځی له بته کان یان له پهروه ردگار ه ناسیوه (۱)، بو یه شیوه ی دهرمان کردن له سه رانسه ری جیهاندا جیاواز بووه و جار و بار دهرمان و چاره کردن ته له سم و سیحر و جادوو هاوړی له گه ل ویرد و دو عادا.

بو نمونه له چهرخه کونه کاندا که پزیشکه کانی نه و سه رده مه زور به یان مه زه بی بوون نه خو شیان به شیوه ی خه وانندی موگناتیسسی (هیپونوتیک) نه خه وانند و پیش خه و تنه که ته لقینیان نه کرد به نه خو شه که که خواکان دین به هانایه وه و شیفای نه دهن. هه وای ژووره که یان پر نه کرد

۱- وه ک ئیبراهیم پیغه مبه ر کاتی به باوک و قه و مه که ی ووت نه م بتانه هه موویان دوژمنن به من جگه له خوا ی خاوه نم که نه و دروستی کردووم وری نیشانده رمه هه ر نه وه که خورا کم پی نه به خشی و تیر ئاوم ده کات و کاتی نه خو ش ده بم نه و به راستی شیفای به خشمه.

له بۆنی عود، میسک و عهنبهر و باقی گیا بۆن خوۆشه کانی تر و
 جه وه که ی ئاماده ئه کرد بۆ قبولکردنی قسه کانی خوۆی.
 سه رسورمان له وه دا بوو له گه ل ئه م جه و سازیه دا به شیوه یه کی
 مو عجزیه ئاسا نه خوۆشه که شیفای بۆ ئه هات ئیستا ئه زانین ئه م
 هه موو سه ر سور هینه رانه له ناو هیزی ده رووندا بوون و کلیلی
 ده رگا که یشی ته لقینه کان بووه و هیچی تر.

به عیباره تیکی باستر چه کیم و پزیشکی ئه و ده ورانه له بریتی
 زه میر و ده روونی نه خوۆشه که ئه هاتنه مه یدانه وه به خستنه ژیر
 کاریگه ری هیزی ته خه یولی نه خوۆشه که و به ته لقین پیکردنی
 نه خوۆشه که له شه ری نه خوۆشیه که رزگاری ئه بوو.

لیره دا شوینی خوۆیه تی ئامازه به م خاله بکه م که له هه موو
 خوله کانی میژووی مرو قدا ئه م جوۆره ده رمانکه رانه له ناوه ندی
 ره سه ن ده رمانیدا که پزیشکی ئه مرو ئه یکات جیگایه کی
 تایبه تی بۆ دانه نراوه و تاوه کو ئیستاش عیلمی پزیشکی

به چاویکی گومانه وه سهیری ته کهن^(۱) ههرچهنده دیانی پیا
 نه نین که خزمه تیکی به نرخي کردو وه به جیهانی مرو قایه تی. ته م
 دهسته یه باوه پریان وایه که ته بیت به نه خوش بباوه پرنیت
 که هیزیکی شاراوه له دهروونی خویدا هه یه که ههر ته وه
 ته توانیت ته و له مهرگ و تیاچوون رزگار بکات، ته گهر ته و
 به ربه سته و یرانکه ره بشکیت هیزی دروستکه ر و دهرمانکه ر
 نه خوشیه که له له ش و په یکه ری ته و دا دهر ته کاته دهره وه و
 سه لامه تی و تهن دروستی بو ته و ته گیریته وه، سهر سور هینه رتر
 له وه حه کیمه کان ته و دهرمانانه ی که ته یان نو انداز و ربه یان هیچ
 په یوه ندیه کیان به نه خوشیه که وه نه بو و؛ به لکو هیزی بیر
 کردنه وه ی هه ست و ته ندیشه ی تیز ته کرده وه و ته بزواند، واته
 لایه نی میشکی هه بو و نه لایه نی له شی. به لام ههر که لک
 وهر گرتن له و دهرمانانه ته بو و یه هو ی گیرانه وه ی تهن دروستی.

۱- چونکه زانیاری پزشکی زانیاریه کی تاقیگایی ماددی روویه که واته
 ههر زانیاریه ک نه چیته ژیر تاقیگاوه وه ری ناگریت ته گهر ئاسه واریشی
 دیاریت.

له به شکانی رابردوودا ئاماژه مان به وه کرد که قالب ریژی
 کردنی ئەندیشه له زیهندا باوراندنیه تی به زه میر و چاندنیه تی
 له باخچه ی دلدا که گوایه به دی هاتنی هر ئاواتیکی ئیمه
 په یوهندی سه د له سه دی هه یه به نه وعی بیر کردنه وه ی ئیمه وه.
 وتمان که هر توویک له م کیلگه دا ده چینیت به ره مه که ی
 به چاوی خوۆت ئە بینیت. هر له به ره وه بوو ئاماژه م کرد
 به داچاندنی تووی شادی و گه شبینی و ئاسووده یی که
 به ره میکی پرفه رو به ره که تی ئە بییت.

بوونی باوه ر یه کییک بوو له و خالانه ی که بو چاره ی
 نه خوۆشی که لکی لی وه ره ئه گیرا له م باره یه وه نموونه یه ک باس
 ئە که م.

- داد وەر (ترد وارد) له و نامانه ی که ده رباره ی عیلم و فیکر
 نوو سیویه تی له سه ر ئەم خاله جه ختی کردوه که ئیراده
 میکانیزمی تایبه تی خوۆی هه یه به هوۆی ئیمان وه پشتیوانی لی
 بکریت و به هیز بکریت به پی ی پیویست له کات و شوینی
 دیاری کراودا ئاسه وار و به ره مه می خوۆی ئە دات. له راستیدا

ئەو خۆمانین کە بەبیری ڕەشی خۆمان نەهامەتی و ئەشکەنجە و بی قەراری و تیکشکانی لەش و ڕۆحیمان خۆمان بو خۆمانی ئەسازینین چونکە یاسا سادە و سروشتیەکانی ژیر پی ئە کەین لە کاتی کدا توانامان نی یە بەشیوە یە کی دروست بنەما سروشتیەکان بخەینە کار ئەبیت زیانە کانیشی قبول بکەین کە ژان و نەداری و نەخۆشی و بەد بەختی و نا ئارامی و نا ئومید یە، ئەویش بەرھەمی سەد لە سەدی نەزانی و غەفلەت و ڕەشبینینە. ئەمەیش ئەزانین کە تا گرتی ک پیک نە یەت نا کە وینە بیری ڕیگا چارە. ئەم کارەش کاتی ک ئاسان ئەبیت کە لە هیزی دەرونی خۆمان داوای هانا و یارمە تیمان کردییت.

کاتی ک کە لە بن بەستدا گیرمان کرد، ئاسایی بیری سەلبی و ئیجابی هەردوکیان پیکە و دینە ڕیت، ئەوکاتە ئە گەر بتوانیت بیری سەلبی وە ک: ترس و نا ئومیدی و باوەر بە خۆنە بوون و هەست بە بی کە سی کردن تا رومار بکەیت و بیری ئیجابی وە ک خۆش بینی و ئومید و باوەر بە خۆ بوون جی نشینی ئەوان بکەیت ئەوکاتە ئە گەیت بە ڕیگا چارە ی شیاو و گونجا و هەر

له مپهر و گرفتیک له سهر رینگادایت لانه چیت.

له زورینک له جینگا پیروژه کانداه وه ک کلیسا و مزگهوت،
به دریزایی چه رخه کان لهم جووره رووداوانه ههزاران جار
رووی داوه. من خوم جاری چوبوم بو (یابان) چومه
په رستگای «دیابوتسو». په بیکه ری دیو ئاسایی (۴۲ پی) ی
بودام بینی که زیاره تگای خه لکی تهویه و لاوو پیرو جیهان
گهرده کان له سه راسه ری دونیاوه ته هاتن بو دیده نی و
به زره کانیا ن پیشکesh ته کرد. له ویدا ئاگاداری راز و نیازی
کچیک بوم که له عالمی رو حیدا نوقم بوبو له ژیر لیوه وه
دوعای ته خویند کچه که دوو پرته قالی له بهر پیی په بیکه ره که
دانابوو چاوساغه کهم دوعا و نزاکانی ته و کچه ی بوم وه رگیرا
ووتی: ته و کچه تا چه ندیک له مه و پیش دهنگ و زمانی نه بووه
ماوهیه کی زور به ئومید و باوه ریکی پته وه وه ته هات بولای
په بیکه ری بودا و دهستی ته کرد به نزا کردن. له راستیدا
راستیه که ی ته وهیه که خوی توانی ئاگری ئومید و باوه ری

له دهروونی خویدا تیژکات، وه زه میری شاراو هی وه لامی
 ئیجایی دایه وه تا له نه نجامدا توانای قسه کردنی به ده ست هیئا،
 نه وه ههر نه و شته یه که که ناو نراوه به مو عجیزه، نه گینا کاکله و
 ناوه پوکی نه و په یکه ره ته نها به ردیکی بی سوود و بی زیانه و
 هیچی تر.

یه کیچک له خزمانی خووم که له ئوسترالیا نه ژیا تووشی سیل
 هات و که و ته خهسته خانه وه و پوژ به پوژ حالی خراپتربوو،
 کوره گه نجه که ی که له نه وروپا به هوئی ئاشناییه ک که هه بیوو
 له سه ر پوچی ه ی باوکی چو بو ئوسترالیا بو سهردانی باوکی و
 پارچه یه ک دار و نه نگوسیله یه کی ئاسایی هیئا بو باوکی و
 چپانی به گوچکه یدا ووتی:

نه مه مه له قه شه یه ک به پری ۵۰۰ دۆلار کریوه. قه شه که
 نه لیت نه مه داره پارچه یه که له و سه لیبه ی که مه سیحی
 پیوه ئاو یزان کراوه نه مه نه نگوسیله یه ش کراوه به ته به رک و
 تائیستاگانی هه زارانی له مه رگ رزگار کردوه.

باوک هه ردوکیانی وه رگرت و ماچی کرد و گوشی

به خویدا، تاسبینی ئەو پوژە (تاکە ی) بەری دا لە خوویی جیا
 نه کردە وه. دکتۆره کان پاش ماوه یه ک به حاله تیکی سەر
 سور هینەر هه والیان دا که هیچ ئاسه واریکی نه خوشیه که به جی
 نه ماوه. له مەیش سەر سور هینەر تر ئەو یه که کورە که ی دانی پیا
 ناکه پارچه داره که ی له زه ویدا هه لگر تووه و ئەنگوستیله که یشی
 به نرخیکی زۆر که م کپیوه له کۆنه فرۆشیک.

ئێستا به وه مان زانی که ئەو پارچه داره و ئەنگوستیله یه هیچ
 کاریکیان له دهست نایه به لکو هیزی شاراو هی ئیمان که له
 قولایی زه میری پیره پیاوه که دا حه شار درابوو ئومیدی چاره و
 ده رمان بوونی له ئەو دارا پهراند و نه خوشیه که ی له له شی ئەو دا
 ده رپه راند و تارومار کرد هه رگیز پیره پیاوه که له م فیله ئاگادار
 نه کرا چونکه نه خوشیه که ئە گه راپه وه سهری و له ناو غه م و
 په ژاره دا ئەمرد ئەو پیاو (۱۵) سال پاش ئەو نه خوشیه
 به سه لامه تی ژیا و پاشان له ته مه نی (۸۹) سالیا گیانی به خوا
 سپارد.

ئەو اجاریکی تر ئە چینه وه به سەر ئەو بابە تانه دا که بنه ما

سه ره کیه کانیمان خسته بهر ته فسیر و لیکولینه وه:

ئهرک و کرده وه و پووحیه، یان نه فسانیه کانی ئیمه
 ئالوزیه کانی تایبه تی هه یه به هه رحال هه رکه سه خاوه نی دوو
 زه میری بیدار و خه وتوو. زه میری خه وتوو له باره ی
 پله به ندیه وه له ژیر زه میری بیدار یا ویجدانی ئاگادا
 گیر ساوه ته وه و هه میشه په پره و شوین که وتوو هیزی ته لقینه
 و به توندی ئه چیته ژیرگار یگه ری ئه وه وه، هه ر ئه و
 زه میره چاودیری ره هاو ته واوی له سه ر ئه رک و کرده وه و
 دوخ و مهرجه کان و هه سته کانی له شی گرتو ته گه ردن.
 ئه مه ش ئه زانین هیزی ته لقین ئه توانیت نیشانه کان و
 ئاسه واری نه خووشیه ک که چاره سه ر کراوه و پاک بووه ته وه
 جار یکی تر بگپرته وه (له حاله تی هینپوز یان خه وی
 موگناتیس) دا. بو نمونه له م جوړه حالانه دا نه خووش نیشانه ی
 تایی لپوه دهر ئه که ویت، دیمه نی په له سور ئه بیته وه و
 دوا یی له رز ئه یگرت، به کورتی به پی ی ئه و ته لقینه ی که وه ری
 ئه گرت تووشی ئه و نه خووشیه تایبه تیه ئه بیت. یان ئه گه ر وای

په یام پی بدهیت که گوايه ئیفلیج بووه و توانای رینگه رویشتنی
 نیه بی گومان وه ک ئیفلیجیک گلوله ئه بیت. یان ئه گهر
 فنجانیک ئاو له ژیر لووتیدا رابگریت و بلیت پریه تی له ئالته
 و فلفل بوئی که، یه کسه ر دهست ئه کات به پزمین و! ئایارات

دهر باره ی ئه م شیوازه جیاوازانه چیه؟

یان ئه گهر که سیک له هه لاله ی گول هه ستیار بیت گولیکی
 پلاستیکی یان په رداخیکی خالی له بهر لووتیا رابگریت و ئه و
 له کاتی کدا له حاله تی هینپو تیزمدا بیت بلیت ئه وه هه لاله ی گوله
 هه مان کاردانه وه ی پیشان ئه دات که له بهر انبه ر هه لاله ی
 گول دا پیشانی ئه دات. به م شیوه یه ئاشکرا ئه بیت که سه رچاوه ی
 نه خووشی ئاوا که سانیک میشکی و دهرونیه تی که واته ده رمان و
 چاره ی ئه و هه ر له رینگای میشکه وه ئه بیت، به ته واوی
 سه رجه می هه موو رینگاکان به ستراره به قولایی زه میره وه که
 له زنجیره ی پیشوودا ئاماره مان بو کرد.

وادابنی یه کیک له په نجه کانت ئه بریت. سه رنجیکی
 ئه دهیت و ئه لیت (خوی چاک ئه بیته وه) ئه م چاک بونه وه یه

به سراوه به قانونی سروشتیه وه یان قانونی زه میری خه وتوه که پاراستنی و جودیش (بونی مروّف) به وه وه به سراوه یان باشر بلین که بنه مای پاراستنی خوئی (الصيانة الذاتية) به کیکه له یه که مین بنه ماکانی سروشت و به هیترین غه ریزه ی هه ر که سیکه.

بیردۆزی جورا و جور دهر باره ی تهلقین

له مه سه له ی چاره سه ری نه خو شیدا بیردۆزه ی جورا و جور له لایه ن زانایان و پزیشکانه وه خراونه ته به رده ست و گومانی تیدا نی یه که هه ر خاوه ن بیردۆزیک رای خو ی پی دروست تره و له پیشتره، به پی ی ئه و نیشانه و راستیانه ی که پشتیان پی ئه به ستیت.

بو نمونه (فرانز ئانتون میسمبر) Franz Anton

mesmber پزشکی نه مساوی له ساله کانی (۱۷۳۴ -

۱۸۱۵) که له پارسیدا ئه ژیا به دانانی موگناتیس له سه ر نه خو شی

نه خو شه که، چاره ی نه خو شه کانی خو ی ئه کرد یان به وورده

شووشه و ورده ئاسن شیوهی چاره‌ی خوئی جئی به جئی نه کرد.
 له پرنکدا نه و شیوه دهرمانیهی خسته لاوه ئیتر به که لک
 وه رگرتن له هینۆتیزم دهرمانی نه خووشه کانی نه کرد. ئیستا
 هه موو پزیشکان باوه ریان وایه که چاره کردنی نه وه هه موی
 له سه ر بنه مای ته لقین بو وه نه شتیکی تر.

ئیستا نه مه سه لمینراوه که سه ر جه می دهر و ن ناسان و
 که سانیک به هه ر شیوه یه ک له شیوه کانی سه ره وه کاریان له گه ل
 دهر و ون و دهرمانیدا هه یه و به به هه ره وه رگرتن له زه میری
 شاراو ه سه ر که وتیان به ده ست هینا وه، سه ره نه نجامی
 هه ر چاره سه ر کردنیک په یوه ندی ته واوی به باری دهر و نی
 دیاری کراو و ئیجابه وه و باری می شک و شیوه ی نه ندیشه و
 باوه ری که سه نه خووشه که وه هه یه، نه ویش ئومید و باوه ری
 نه خووشه که یه، به کومه کی زه میری شاراو ه ی هیزه خه و توه کانی
 خه بهر نه کاته وه و بو روه روه بونه وه و دهر په راندنی نه خووشی
 هیرشیان پی نه کریت. که واته نه وشته ی شیفا نه به خشیت هیزی
 زه میری شاراو ه یه له ناو نه فسانیا تی که سه نه خووشه که دا. ئیستا

هه لبراردنی شیوهی بیردۆز وه ستاوه له سه ر خوۆتان. هه ر
ئه و باوه رپه ئیوه چاره سه ر ئه کات.

بیروکه کانی پاراسیلز

فیلب پاراسیلز پزیشک و کیمیاناسی سویسی له ساله کانی
(۱۴۹۲-۱۵۴۱) دابه یه کییک له حه کیمه لیژانه کانی چه رخی
خۆی ئه ناسریت، ئه و له باره ی ئیمان و ته لقمینه وه ئه وه نده
به ناوبانگه که هیشتا تازه دیاره واته: ته رپاراوی خۆی
له ده ست نه داوه، پاراسلز ئه لیت: ئیمان و باوه ری تو؛ دروست
یان هه له هه رچی هه یه هه یه، به ره مه که ی وه ر ئه گریت. ئه گه ر
شه یدا ی (ساین پیر) Saint Pierre بیت و باوه رت پی ی
هه بییت، بزانه له په یکه ره که ی ئه و هه ر ئه و شته ی که لی چاوه ری
ئه که یت به ده ست ئه هینیت. هه رچه نده ئه م و ته یه له سنور به ده ر
و خورافات بکه ویته پیش چاو به لام نابییت غافل بین که باوه ر
به ری شیرین و تالی خۆی به به ره م دینیت و هه رچیت وه شانده
هه ر ئه وه ئه دره ویته وه.

فەیلە سو فی ئیتالیا یی سە دە ی شانزە هە م (پیترو پومپوناتسی)
 و زانای هاو چە رخی (پاراسیلز) ئە م بو چونه به جوریک رون
 ئە کە نه وه و دە لێن: (ئیمە ئە توانین زۆر بە ئاسانی ئاسە واری
 سەر سور هینەری باوەر بە خو و هیزی بیر کردنه وه به چاوی
 خو مان بینین. بە تایبە تی ئە گەر ئە م دوو سیفە تە و اتا (باوەر بە
 خو بوون و هیزی بیر کردنه وه) (الثقة بالنفس و قوة التخیل)
 لە ناخی ئە و کە سە دا یە کسانبن).

ئایا ئە زانی ئە فسانە ی ئە و نە خو شانە ی کە لە ئە نجامی ئیمان
 و باوەر یان کو تو پر شیفایان بو هاتوە دروستکرا و پرو پا گە ندە نیە
 بە لکو هە مو کە س لە هە مو گو شە و کە ناری جیهاندا رۆژانە ئە م
 شتانه به چاوی خو ی ئە بینیت. بە تایبە تی ئە گەر ئە م دوو سیفە تە
 باوەر و هیزی بیر کردنه وه لە بە ینی تاکە کان و ئە و تاکە ی
 کە ئە وان بە کار ئە هینیت هاو بە ش و یە کسان بیت. بە لێ ئە وانە
 خو یان مرقانیکی پر لە ئیمان و باوەر بوون هەر لە بەر ئە وه ش
 بوە کرداری مو عجیزە رویدا وه، کە سانی فیلباز و دە ست
 برهاتون خانو مەر قە دیان بە سەر ئیسقانی رزیوو بی سوود و

زیانی پیاوچاكانه وە دروست كردووە و گىرفانى خوڤانیا لەسەر
 پىركردووە و نەخۆشیه كانىش بەهۆى هیزی باوەرپىك
 كە لەخوڤانیا هەبووە بە یارمەتى زەمىرى شاراوەیان ئۆرگانىزمى
 لەشيان كە وتووە تەكار و بەشیوێهە كى موعجىزە پاك بونە تەووە.
 ئىستا ئەگەر كە سىك بە ئاوى تەبەرۆكى فلان كانى یان
 گۆرى فلان قەشە باوەرى هەیه، دلنیا بە باوەرپە كەى خوڤى دىت
 بە هانایەووە و ئەو هیزە شاراوەى كە لەتواناىدا بى بى سنور دىت
 بە هانایەووە و چاكى ئە كاتەووە.

ئەزمونە كانى برنھایم

هيوپۆلین برنھارىم مامۆستای زانكوۆ پزىشكى (نانسى)
 لەفەرەنسا لەسالى (۱۹۱۰ - ۱۹۱۹) بابەتى دەرسى خوڤى
 تايبەت كردبوو بە تەلقىن كردنى نەخۆش لە لایەن پزىشكەووە.
 برنھارىم لە پەرتوكە كەى خوڤىدا لە ژىر ناو نىشانى (تەلقىن
 دەرمانى) رۆنى ئە كاتەووە كە چۆن چۆنى يە كىك
 لە نەخۆشە كانى زبانی ئىفلىج بوبو هىچ دەرمانىكىان بوچارەى

نه ئەناسی بە لام بە هیزی تەلقین ئەم توانی چاره‌ی بکات.
 رۆژنیکیان دکتۆری چاره‌سەری مژدە‌ی پی‌دا که ئامیریک
 تازە داھینراوی پەیدا کردووە که ئەتوانیت زمانی بخاتەووە کار.
 پاشان گەرمی پیویک که بە دەستێوە بو خستیه ناو دەمیەووە.
 نەخۆشە که وای زانی ئەووە ئەو ئامیرە تازە داھاتووە ئەوێندە
 خۆشحال بو بی ئیرادە هاواری لی بەرزبویەووە:
 - ئەتوانم زمانم بجولینم

برنھاریم بەردەوام ئەبیٹ و ئەلیٹ روداوی شیوەی ئەمەیان
 لەنیوان زۆریک لەنەخۆشە کاندا هەبوو، ئەلیٹ رۆژیک
 کچیک هات بو لام وای دەربری که مانگیک لەووە پیش
 توانای قسە کردنی لەدەست داووە. کچە کهم پیشانی
 زانستخووزە کان دا و وتم لەئاوا حالیکدا راتە کاندنی کارەبایی و
 تەلقین کار ساز ئەبیٹ، ئەو کاتە ناردم ئامیری تایبەتیان بو هینام
 و بەستم بەزمانی کیرۆلە کهووە و پیم ووت هەرچی ئەلیم
 دوبارە‌ی بکەرۆوە. دەستم کرد بەوتنی پیتی (ئ.ب) ووشە‌ی
 ماریا ئەویش بەبی هیچ قورسیه ک دوبارە‌ی ئە کردەووە و

به ره وانی که و ته و تو و یژ.

برنهایم دریژهی پی ته دات: جیگای سه رنج بوو، من له و ماوه یه دا هیچ که لکیکم له و ئامیرانه و هر نه گرت به لکو ته نها په نجه یه کم ته خسته سه رزبانیان! برنهایم لیره دا ئاماژه بو هیژی ئیمان و ئومیدی نه خووش ته کات هر ته وانه به هو کاری شیفا دائه نیّت و باوه ری وایه هیژی ته لقین له سه ر زه میرکاری خوئی ته کات و موعجیزه دروست ته کات.

پروفسور (هودسون) Hudson له په رتوکی (بنه مای دیارده دهرونیه کان) دا ئاوا ته لیّت: «به هیژی ته لقین ته توان ریّت خوین به ربون و برین له له شی نه خووشدا دروست بکریّت». دکتور بور (Bourru) نه خووشیکی خوئی هیپنوتیزم کرد و پی ته لقین کرد:

- کاتر میژ چواری دوانیوه پروئی ته مرو پاش ته وهی له م خه وه ده ستر کرده هه لسانی ته چیه سه ر میژی نوسینگی ئیشه که ت وده ست له سه ر سنگ ته وه ستیت و خوین له لوتت ته پرژیت». ریچک له سه ر کاتر میژی دیاری کراودا پایوه گه نجه که هه موو

کرداره کانی جی به جی کرد و چند دلۆپه خوینیش له لوتی
هات.

هر هه مان پزیشکه تا قی کردنه وه یه کی تری کرد،
به قه له میک له سهر هه ردوو بازوی نه خوش ناوی نه خوشه که ی
نوسی و پاشان به هیپنوتیزم کابرای خه واند و پی ی ته لقین کرد
که تو کاترمیر ۵ / ۴ ی ته مرو ته خه ویت و ته و شوینه ی که نوکی
قه له مه که ی پیاخشاوه خوینی لی دیت و ناوه که ی به پیتی سوور
ته ره نگینریت».

له کاترمیری دیاری کراودا پاش ته وه ی چند دلۆپه خوین
هات و سهر سوپرمان له وه دابوو پاش چند مانگ هه ر دیار
بوو.

ته وانهی که له سهر وه ریزمان کرد نموونه یه که له لایه نه
سه لبیه کانی ته لقین؛ که واته هه و ساری دلی خووت نه ده یته
دهست که س و ته نها گوی له ئیلهامی خووت بگره.

کورته خاله به که لک و گرنگه کان

۱- له بیر تاییت دهر مانکردن و توانای شیفادان له دهر وونی خوئدایه.

۲- له یادی خوئی نه به یته وه که باوه پر وه کو توویک وایه که له زه و ییه کدا نه پروینریت هه ر که سیک چی چاندییت نه وه ده دوریته وه. که واته تووی ئومید له دلدا بچینه و به شادی گهش بینی به ره می بینه و تامی به ره که ی بچیژه.

۳- هه ر بیریک له سه رتا بییت وه ک باوه پر یک جی به جی بوونی به چاوی خوئی نه بینیت (چ نویسی پهرتوکیک یان پروژه ی داهینانیک یان بیرو که یه ک بییت).

۴- کاتییک که بو خه لک دو عا و نژائه که یت دلنیا به نه و حاله سه لیانه ی له و یژدانی به رانه ر به تو ئه تویته وه به بی ئاگاداری یه کتر.

۵- نه و چاره سه ر یانه ی که هاو پرین له گه ل حاله تی موعجیزه ئاسادا هه ر نه و باوه پره دامه زراوه ی خوئی و نه و ته لقینه یه که زه میر نه خاته ژیر کاریگه ری خو یه وه و هیزی شیفابه خشی

زاتی خوٚت ئازاد ئه کات.

۶- سه رچاوه ی هه رنه خوٚشیک ئه گه رپٚته وه بوٚ روٚح و
فیکری مروٚف. هه ر گرتیکی له ش سه ره تا له روٚحدا هیلانه
ئه کات دوایی هیرش ئه هیئیت بوٚ له ش.

۷- نیشانه و ئاسه واری هه ر نه خوٚشیه کی ده رمانکرا و
ئه توانریت جاریکی تر به ته لقین هینوٚتیک زیند بکریته وه و
بهینرٚته سوٚ، ئه مه یش یه کیکی تره له سه ر سوٚرپٚنه ره کانی
ئه ندیشه.

۸- یه کیک له به دیهینه ره کانی چاره سه ر باوه ره و یه کیک له
به هیزترین شیفا ده رده کان زه میری ئه و که سه خوٚیه تی.

۹- ته نانه ت ئه گه ر مه به ستی که سه که دروست یان نادروست
بیٚت، هه ر به ره می خوٚی ئه دات، زه میری شاراوه ی
هه ره سیک ئه بیٚته وه لامده ره وه ی ئه ندیشه کانی. ئه گه ر
ئه ندیشه کانت بین به باوه ر بوٚت؛ هه مو یان وه ک خه وی سادق
دینه دی.

بابه ته کان:

- بیردۆزه جوړاو جوړه کان دهر باره ی ته لقین
- بیرو که کانی پاراسلنز
- نه زمونه کانی برنهاریم
- کورته ی خاله گرنکه کان
- به شی سیهم
- هیزی نه پراوه ی دهر وون
- پهر توکی ژیان
- چیت چاند نه وه ده دوریته وه
- چاودیری کردنی له ش له لایه ن ویژدانه وه
- ویژدانی دهر مانکه ر
- کورته ی نه و خالانه ی که پیویسته بسپیری به دهر وون
- دهر وون و دهر مان له چاخه کوّنه کاندا
- نه زمونی جوړاو جوړ دهر باره ی ته لقین
- بیرو که کانی (پاراسلنز)
- نه زمونه کانی (برنهایم)
- کورته ی خاله گرنکه کان

ئه م پهرتوو که دوو گرفتیی هه یه:

۱- ئه نجام نادات به دهسته وه تا نزیکه ی (۱۰) به شی
نه خوینته وه.

۲- به شه کانی سه ره تایی هه ریه که یان باسیکه و سه رباسی تایه تی
خوی هه یه، جا بو یه هه رکه سیک زوو ماندوو بوو ئه گهریته
دواوه و ئه و به هه ریه ی ده ست نا که ویت.

جا به راستی هه رکه س تا کو تایی له گهل کاروانه که دایت به
چاوی خوی گوپرانکاری له که سایه تی خوی دا ئه بینیت و باری
له شی سووک ده بی و گرفته کانی ژیان له به رده میدا ئه تویتته وه و
رینگای بو چول ئه که ن... هیوادارم ماندوو نه بیت!

تیبینی:

(أ) زنجیره ی هیزی بیر کردنه وه (۱۰) ئه لقه یه به کومه کی خوا
یه ک له دوا ی یه ک ده گاته ده ستان.

(ب) له بلا و کراوه کانی: پهرتوکی (ئیراده) ئیستا له بازار دایه.

- به ره و به خته وه ری!! به ره و به خته وه ری! به ره و به خته وه ری.

(به ره و به خته وه ری) له نووسینی زانای دهرونناسی
ئه مریکی (ئانتونی رابینز) ه.

ههنگاو به ههنگانو به هیواشی و ئارامه وه... له گه لا وه ره...
ماندوو مه به... نه گه پریته دوا وه... پله به پله به ره و به خته وه ری
له گه لما سه رکه وه... تائه گه یته ئاسوی به خته وه ری.

(به ره و به خته وه ری) له نووسینی زانای به ناوبانگی
ئه مریکی (ئه نتونی رابینز) تا ئیستا بو شهست زمانی جیاواز
وه رگپر دراوه، هر له فارسی داله سالی ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۷ شانزه
جار چاپ کراوه و تیراژی دوا چاپی (۶۰۰۰) دانه بووه،
وه به رده وام هه موو سالیکی چهند جاریک چاپ ئه کریت
به ژماره ی زیاتره وه... ئه م په رتووکه سه رنجی دهرونناسانی
جیهانی را کیشاوه.

- ئه م په رتووکانه ش چاوه ری شادبوونه به دیدارتان
- ۱- هیزی بیرکردنه وه زنجیره ی (۲) / جوزیف مورفی
 - ۲- دایکی یه ک ده قیقه / سپنسر جانسون

- ۳- به ره و خو شبه ختی / ئانتۆنی رابینز
- ۴- هیزی ئیجابی بیر کردنه وه / جوژیف مورفی
- ۵- مسته حیل مومکینه / جوژیف مورفی
- ۶- زنجیره ی ناسنی خودی خو (معرفه الذات) / دوروتی کروکیل بریگس

ئايا وهلامى ئەم پرسیارانە دەزانیت؟

☀ بۇچى فلان كەس شادەو بەورەيەو، ئەوى تر غەمگین و ئاشومىدە؟

☀ بۇچى فلان لە خوشگوزەرانى و ئاسايشدايە و فلانىش دەستى لە

هەموو شوین كورته و نانى بە ئاودا ناگات؟

☀ بۇچى ئەو ترسنوك و شله ژاوه و كەچى هی تر بە شه هامت و دل

قايەو پر لە ئومىدە؟

☀ بۇچى يەككە لە مالى خويدا ژيانىكى ئاسودەو شيرىنى هەيە،

يەككى تر لە ناو كەلاوهى مەرگ و ماتەمىندا كە بو خويى دروست

كردوه تەمەن دەباتە سەر؟

☀ بۇچى هەندىك دەست دەدەنە هەر ئىشىك لە گەل سەر كە وتندا بەرەو

روو دەبنەوه، كەچى هەندىكى تر جگە لە شكستى هيچى تر بەشيان نيه؟

☀ بۇچى هەندىك بە قسەو گوفتارى خويان هيزى و تارى يان هەيەو

گوئگران بەخەنە ژير كارىگەرى و ركيفى خويانەوه، بەلام دەستە يەكى تر

بى بەهرەن لەم هيزە جادوييه؟

☀ بۇچى يەككە لە ئىشە كانيدا داهينەرەو دەست رەنگينە بەلام

كە سىكى تر لە هەموو تەمەنىدا ئىشىكى بە نرخ و ديارى پيشكەش

ناكات؟

☀ بۇچى يەككە لە شەرى نەخوشى چارەنە كراو دەرياز دەبى، بەلام

كە سىكى تر بە دريژايى تەمەنى پيوهى دەتليتهوه؟

☀ ئايا بو سەرجه مى ئەم پرسیارانە وهلامى دروست و قايلىكەرت پەيدا

كردوه؟

جوژيف مورفى

ژمارهى سپاردن (۱۲۹)